

08
58

Δ. ΜΑΓΟΥ

ΤΑ
ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΑ

ΤΗΣ ΔΕΥΤΕΡΑΣ ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ

ΜΕ ΤΟ ΝΕΟ ΑΝΑΛΥΤΙΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

ΕΡ
58

Δ. ΜΑΓΟΥ

1

14

ΤΑ
ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΑ
ΤΗΣ
ΔΕΥΤΕΡΑΣ ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ

ΜΕ ΤΟ ΝΕΟ ΑΝΑΛΥΤΙΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

Προσευχές—Θρησκευτικά ποιήματα—'Η ζωή
της Θεοτόκου — 'Η ζωή του Χριστού
— Βίοι Αγίων.

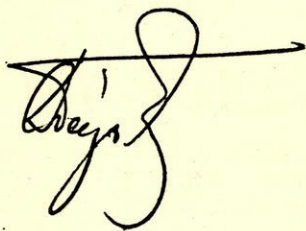
ΣΥΜΦΩΝΑ

ΜΕ ΤΗΝ ΑΝΑΘΕΩΡΗΜΕΝΗ ΚΡΑΤΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ
ΤΟΥ ΜΑΝΟΛΗ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΙΔΗ

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΠΩΛΗΣΗ
ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ: ΚΟΝΤΟΣ — ΦΥΛΑΚΤΟΣ
ΠΛ. ΚΑΡΥΤΣΗ 4 — ΑΘΗΝΑΙ Τ.Τ. 122
ΤΗΛ. 3.231.160

Κάθε γνήσιο αντίτυπο έχει την υπογραφή του συγγραφέα Δ. ΜΑΓΟΥ.

2

A stylized handwritten signature in black ink, consisting of a large loop and a horizontal stroke extending to the right.

Copyright 1977 Δ. ΜΑΓΟΥ, ΜΥΣΩΝΟΣ 2, ΑΘΗΝΑ

ΤΥΠΟΣ: Π. ΧΡΟΝΟΠΟΥΛΟΥ — ΜΥΛΛΕΡΟΥ 50 ΑΘΗΝΑ Τηλ. 5233.070

Π Ρ Ο Σ Ε Υ Χ Ε Σ

1. **✓**Πρωινή προσευχή, πριν αρχίσει τὸ μάθημα

"Αγιος ὁ Θεός, "Αγιος ἰσχυρός, "Αγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

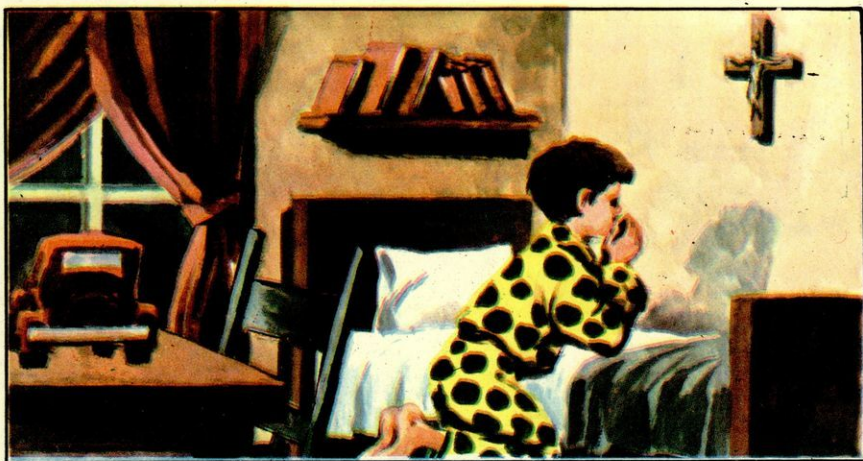
Πανάγαθε Θεέ, Σὺ, ποὺ ἀγαπᾷς τοὺς καλοὺς ἀνθρώπους, στείλε Σὲ παρακαλοῦμε τὸ Πνεῦμα Σου τὸ "Αγιο νὰ μᾶς φωτίσει νὰ μαθαίνουμε μὲ ὀρεξη τὰ μαθήματά μας. Δόσε μας τὴν εὐλογία Σου καὶ ἀξιώσέ μας νὰ περάσουμε τὴ σημερινὴ ἡμέρα μὲ ὑγεία καὶ χαρά.

Δι' εὐχῶν τῶν Ἀγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν. **✓**

2. **✓**Προσευχή, ὅταν τελειώνουν τὰ μαθήματα

Σὲ εὐχαριστοῦμε, Παντοδύναμη Θεέ, ποὺ μᾶς ἀξίωσες νὰ τελειώσουμε τὰ σημερινὰ μαθήματά μας μὲ ὑγεία καὶ χαρά.

Βοήθησέ μας, Σὲ παρακαλοῦμε, νὰ γίνουμε καλοὶ χριστιανοὶ καὶ ἀξιοὶ ἄνθρωποι, γιὰ νὰ Σὲ δοξάζουμε σ' ὅλη μας τὴ ζωὴ. Ἀμήν. **✓**

3. ✓ Προσευχή, μετά τὸ πρωινὸ ξύπνημα

Σὲ εὐχαριστῶ μ' ὅλη μου τὴν καρδιά, Παντοδύναμε Θεέ, πού ξημέρωσα χαρούμενος καὶ ὑγιής.

Φώτισέ με Σὲ παρακαλῶ νὰ εἶμαι σήμερα ὑπάκουος στοὺς γονεῖς μου καὶ στὸ δάσκαλό μου. Προστάτεψε τοὺς φτωχοὺς καὶ ὁσους ἔχουν ἀνάγκη ἀπὸ τὴ βοήθειά σου καὶ φύλαξε ὅλους μας ἀπὸ κάθε κακό, γιὰ νὰ ὑμνοῦμε πάντα τὸ "Ἅγιο ὄνομά Σου. Ἀμήν. ✓

✓ 4. Προσευχή, πρὶν ἀπὸ τὸ βραδυνὸ ὕπνο

Σὲ εὐχαριστῶ, Πανάγαθε Θεέ, πού με φύλαξες ὅλη τὴν ἡμέρα ἀπὸ κάθε κακό. Προστάτεψε με τὴ νύχτα αὐτὴ με τὸν "Ἀγγελό Σου. Χάρισέ μου ὕπνο γλυκὸ καὶ ἥσυχος, καὶ καλοξημέρωσέ με, γιὰ νὰ δοξάζω πάντα με εὐγνωμοσύνη τὸ "Ἅγιο ὄνομά Σου. Ἀμήν. ✓

5.✓ Προσευχή, πριν από τὸ φαγητό

Φιλάνθρωπε Θεέ, Σὺ, ποὺ φροντίζεις γιὰ ὅλον τὸν κόσμο, εὐλόγησε τὸ σημερινὸ φαγητό μας. Δόσε ἄφθονα ἀγαθὰ σ' ὅλα τὰ πλάσματά Σου. Ἀξιώσε μας νὰ βοηθοῦμε τοὺς φτωχοὺς ἀνθρώπους καὶ φύλαξέ μας ἀπὸ κάθε ἁμαρτία, γιὰ νὰ Σὲ δοξάζουμε ὅλες τὶς ἡμέρες τῆς ζωῆς μας. Ἀμήν. ✓

6.✓ Προσευχή, μετὰ τὸ φαγητό

Σὲ εὐχαριστοῦμε, Μεγαλοδύναμε Θεέ, γιὰ τὶς εὐλογίες Σου καὶ γιὰ ὅλα τὰ καλὰ, ποὺ μᾶς χάρισες σήμερα.

Πρόφτασε, σὰν φιλάνθρωπος Πατέρας, καὶ δόσε πλούσια τὰ ἀγαθὰ σου στὸ σπίτι μας καὶ σ' ὅλους τοὺς ἀνθρώπους. Καὶ ὁδήγησέ μας πάντοτε στὸν ἴσιο δρόμο, γιὰ νὰ ὑμνοῦμε καὶ νὰ δοξάζουμε τὸ Ἅγιο ὄνομά Σου. Ἀμήν. ✓

7.ΥΠροσευχή για τούς ἄρρωστους συμμαθητές μας

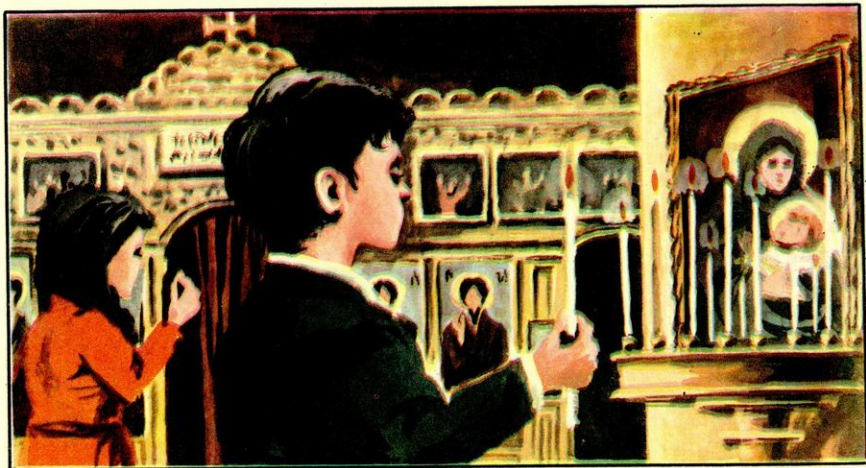
Πανάγαθε Θεέ, Σύ, πού προστατεύεις ὅλον τὸν κόσμο, εὐλόγησε τούς ἄρρωστους συμμαθητές μας καὶ βοήθησέ τους νὰ γίνουν γρήγορα καλά.

Φύλαξε ὅλους μας ἀπὸ κάθε κακὸ καὶ ὁδηγησέ μας στὸν ἴσιο δρόμο, γιὰ νὰ ὑμνοῦμε καὶ νὰ δοξάζουμε πάντοτε τὸ Ἅγιο ὄνομά σου. Ἀμήν. ✓

8.ΥΠροσευχή για τούς γονεῖς καὶ τούς δασκάλους

Πανάγαθε Θεέ, Σύ, πού φροντίζεις γιὰ ὅλον τὸν κόσμο, χάριζε σέ παρακαλοῦμε ὑγεία, εὐτυχία καὶ χαρὰ στοὺς γονεῖς μας, πού κοπιᾶζουν καὶ φροντίζουν γιὰ μᾶς, στοὺς καλοὺς μας δασκάλους, στὰ ἀδερφάκια μας καὶ στοὺς συμμαθητές μας.

Προστάτευε, ὅσους ἔχουν ἀνάγκη ἀπὸ τὴ βοήθειά Σου καὶ φύλαγε ὅλους μας ἀπὸ κάθε κακὸ, γιὰ νὰ ὑμνοῦμε καὶ νὰ δοξάζουμε πάντα τὸ Ἅγιο ὄνομά Σου. Ἀμήν. ✓

9. Κυριακή προσευχή

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
 ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά Σου·
 ἐλθέτω ἡ βασιλεία Σου·
 γενηθήτω τὸ θέλημά Σου,
 ὡς ἐν Οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς Γῆς.
 Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον.
 Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν,
 ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν.
 Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
 ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ. Ἀμήν. ✓

10. Βασιλεῦ οὐράνιε

Βασιλεῦ οὐράνιε. Παράκλητε. Τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας. Ὁ
 πανταχοῦ παρὼν καὶ τὰ πάντα πληρῶν. Ὁ θησαυρὸς τῶν ἀ-
 γαθῶν καὶ ζωῆς χορηγός. Ἐλθέ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν καὶ καθά-
 ρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος καὶ σώσον, Ἀγαθέ, τὰς ψυχὰς
 ἡμῶν. Ἀμήν. ✓

ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

✓ 1. Ἡ γέννηση τῆς Θεοτόκου

Σὲ μιὰ μικρὴ πόλῃ τῆς Γαλιλαίας, τῇ **Ναζαρέτ**, ζοῦσαν τὰ παλιὰ χρόνια δύο καλοὶ ἄνθρωποι: ὁ **Ἰωακείμ** μὲ τὴ γυναῖκα του τὴν **Ἄννα**.

Αἱ Εἶχαν γεράσει πιά καὶ δὲν εἶχαν ἀποκτήσει παιδί. Αὐτὸ τοὺς στενοχωροῦσε πολὺ. Παρακαλοῦσαν λοιπὸν τὸ Θεὸ νὰ τοὺς δώσει ἓνα παιδάκι καὶ ὑποσχέθηκαν νὰ τοῦ τὸ χαρίσουν.

Ὁ καλὸς Θεὸς ἄκουσε τὴ θερμὴ προσευχὴ τοὺς καὶ τοὺς ἔδωσε ἓνα χαριτωμένο κοριτσάκι, ποὺ τὸ ὀνόμασαν **Μαρία**.

Ἡ Μαρία ὕστερα ἀπὸ χρόνια γέννησε τὸ **Χριστό**. Γι' αὐτὸ ὀνομάστηκε **Θεοτόκος**, δηλαδὴ Μητέρα τοῦ Θεοῦ. Λέγεται καὶ **Παναγία**, γιατί ἦταν ἡ πιὸ Ἁγία γυναῖκα σ' ὅλον τὸν κόσμον.

Ἡ Ἐκκλησία μας ἑορτάζει τὴ γέννηση τῆς Θεοτόκου στὶς **8 Σεπτεμβρίου**. ✓

1. Διδάσκονται πάντοτε ἐπικαίρως, σύμφωνα μὲ τὸ Νέο Ἀναλυτικὸ Πρόγραμμα (Φ.Ε.Κ. 702/30-10-69). ✓

2. Ὁ Ἅγιος Διονύσιος ὁ Ἀρεοπαγίτης

Στις 3 Ὀκτωβρίου κάθε χρόνο ἐορτάζουμε τὴ μνήμη τοῦ Ἁγίου Διονυσίου τοῦ Ἀρεοπαγίτη, ποῦ εἶναι προστάτης Ἅγιος τῆς Ἀθήνας.

Ὁ Ἅγιος Διονύσιος ὁ Ἀρεοπαγίτης καταγόταν ἀπὸ πλούσια οἰκογένεια καὶ ἦταν δικαστὴς στὸ δικαστήριό τοῦ Ἀρείου Πάγου τῆς Ἀθήνας.

Ἦταν ὁ πρῶτος Ἀθηναῖος, ποῦ ἐγίνε χριστιανός, ὕστερα ἀπὸ τὸ κήρυγμα τοῦ Ἀποστόλου Παύλου γιὰ τὸ Χριστό. Ἐπίσης ἦταν ὁ πρῶτος ἐπίσκοπος τῆς Ἀθήνας.

Τὸν σκότωσαν οἱ εἰδωλολάτρες σὲ ἡλικία πενήντα χρονῶν, γιατί ἦταν χριστιανός. Ἐγράψε πολλὰ θρησκευτικὰ βιβλία.

Μὲ τὴ γλυκιὰ αὐγούλα

4 Μὲ τὴ γλυκιὰ αὐγούλα
χαρούμενο ξυπνῶ
καὶ στέλνω προσευχούλα
θερμὴ στὸν οὐρανό. 4

Θεέ, σὰν τὰ πουλάκια
χαρούμενο νὰ ζῶ
καὶ τ' ἄλλα τὰ παιδάκια
πολὺ νὰ τ' ἀγαπῶ.

— Ἀξίωσέ με, Θεέ μου,
νᾶμαι καλὸ παιδί
καὶ πάντα χάριζε μου
χαρὰ καὶ προκοπή.

Καὶ στέλνε μου ἀπὸ πάντων
τὴ χάρη Σου κι εὐχή
νὰ Σ' ἔχω σ' ὅ,τι κάνω
προστάτη καὶ σκεπή. ✓

(Μ. Στασινόπουλος)

3. Ὁ Ἅγιος Δημήτριος

Στις 26 Ὀκτωβρίου κάθε χρόνο ἔχομε δύο ἑορτὲς μαζί :
Μία **ἐθνικὴ** καὶ μία **θρησκευτικὴ**.

Ἐθνικὴ ἑορτὴ εἶναι, γιατί σάν αὐτὴ τὴν ἡμέρα ὁ Ἑλληνικός στρατός ἐλευθέρωσε τὴ **Θεσσαλονίκη** ἀπὸ τοὺς Τούρκους.

Θρησκευτικὴ ἑορτὴ εἶναι, γιατί τὴν ἡμέρα αὐτὴ ἑορτάζομε τὸ Μεγαλομάρτυρα **Ἅγιο Δημήτριο**, ποὺ εἶναι προστάτης Ἅγιος τῆς Θεσσαλονίκης.

Ὁ Ἅγιος Δημήτριος γεννήθηκε στὴ **Θεσσαλονίκη** καὶ καταγόταν ἀπὸ πλούσια οἰκογένεια. Ὄταν μεγάλωσε, ἔγινε ἀξιωματικός στὸ **Ρωμαϊκὸ στρατό**.

Ὁ Δημήτριος ἦταν **χριστιανὸς** καὶ δίδασκε τὴ θρησκεία τοῦ Χριστοῦ. Οἱ Ρωμαῖοι ὅμως ἦταν **εἰδωλολάτρες**. Γι' αὐτὸ ὁ αὐτοκράτοράς τους **Διοκλητιανὸς** διέταξε καὶ τὸν φυλάκισαν.

Τὴν ἐποχὴ ἐκείνη ὁ Διοκλητιανὸς πῆγε ἀπὸ τὴ Ρώμη στὴ Θεσσαλονίκη καὶ πρὸς τιμὴν του ἔγιναν ἀγῶνες. Κάποιοι εἰδωλολάτρης καὶ ἀληθινὸς γίγαντας, ὁ **Λυαῖος**, προσκαλοῦσε ὑπερήφανα στὸ στάδιο καθέναν, ποὺ θὰ ἤθελε νὰ παλαίψει μαζί του. Κανένας ὅμως δὲν τολμοῦσε νὰ παλαίψει μὲ τὸ Λυαῖο.

Τότε ἓνας τολμηρὸς νέος, ὁ **Νέστορας**, ποὺ ἦταν χριστιανός, πῆγε στὴ φυλακὴ καὶ πῆρε τὴν εὐλογία τοῦ Ἁγίου Δημητρίου. Ὑστερα πάλαψε μὲ τὸ Λυαῖο, τὸν νίκησε καὶ τὸν σκότωσε.

Ὁ αὐτοκράτορας, ὅταν ἔμαθε ὅτι ὁ Νέστορας νίκησε τὸ Λυαῖο μὲ τὴν εὐλογία τοῦ Ἁγίου Δημητρίου, διέταξε καὶ τοὺς σκότωσαν καὶ τοὺς δύο.

Τὸ σῶμα τοῦ Ἁγίου Δημητρίου τὸ ἔθαψαν οἱ χριστιανοὶ στὴ Θεσσαλονίκη. Ἐπειδὴ ἀπὸ τὸν τάφο του ἔβγαине μύρο, ὀνομάστηκε **Μυροβλήτης**. Ἀργότερα πάνω ἀπὸ τὸν τάφο του χτίστηκε μεγάλος καὶ ὡραίος ναός. ✓

4. Τα εισόδια τῆς Θεοτόκου

Ὅταν ἡ Μαρία ἔγινε τριῶν χρονῶν, οἱ καλοὶ γονεῖς τῆς τὴν πῆγαν στὸ **Ναὸ τοῦ Σολομώντα**. Ἐκεῖ τὴν ἀφιέρωσαν στὸ Θεό, ὅπως Τοῦ εἶχαν ὑποσχεθεῖ.

Ὁ ἴδιος ὁ Ἀρχιερέας **Ζαχαρίας** τὴν πῆρε, τὴν εὐλόγησε καὶ τὴν ἔβαλε στὰ «**Ἁγια τῶν Ἁγίων**» τοῦ Ναοῦ. Ἐκεῖ ἡ Μαρία ἔμεινε δώδεκα χρόνια καὶ ἐκτελοῦσε τὰ καθήκοντά της μὲ μεγάλη προθυμία. Ἐπειδὴ σεβόταν καὶ ὑπάκουε στοὺς ἱερεῖς, τὴν ἀγαποῦσαν ὅλοι.

Ὅταν ἡ Μαρία ἔγινε δεκαπέντε χρονῶν, γύρισε στὴ **Ναζαρέτ**. Στὸ μεταξὺ εἶχαν πεθάνει οἱ γονεῖς τῆς. Τότε οἱ ἱερεῖς τοῦ Ναοῦ, ποὺ φρόντιζαν γι' αὐτήν, τὴν ἀρραβώνιασαν μὲ τὸν εὐσεβὴ καὶ τίμιο ξυλουργὸ **Ἰωσήφ**. Ἔτσι ἡ Μαρία θὰ εἶχε ἓναν καλὸ σύντροφο καὶ προστάτη.

Ἡ εἰσοδος τῆς Μαρίας στὸ Ναὸ λέγεται **Εἰσόδια τῆς Θεοτόκου**.

Τὰ Εἰσόδια τῆς Θεοτόκου τὰ ἐορτάζουμε στὶς **21 Νοεμβρίου**. ✓

5. ✓ Ο "Άγιος Νικόλαος

Ο "Άγιος Νικόλαος είχε γονείς πλούσιους και καλούς χριστιανούς. Από μικρός ήταν ξυπνος, φρόνιμος και μελετηρός.

Πολύ νέος έγινε **ιερέας** και αργότερα **ἐπίσκοπος**. Έπειδή ήταν χριστιανός, καταδιώχτηκε και βασανίστηκε από τους Ρωμαίους ειδωλολάτρες. Πολλά χρόνια έμεινε στη φυλακή. Από εκεί βγήκε με πολλούς άλλους χριστιανούς, όταν έγινε αυτοκρατορας ο **Μέγας Κωνσταντῖνος**.

Ο "Άγιος Νικόλαος έζησε πολλά χρόνια. Ήταν τόσο πονετικός άνθρωπος, ώστε την περιουσία του τη μοίρασε στους φτωχούς. Για τα πολλά θαύματά του ονομάστηκε **θαυματοουργός**. Τα περισσότερα θαύματα τα έκανε στη θάλασσα. Γι' αυτό είναι προστάτης "Άγιος τῶν **ναυτικῶν**, πού τὸν λατρεύουν ξεχωριστά. Όλα τα πλοία έχουν την εἰκόνα του.

Ἡ Ἐκκλησία μας εορτάζει τὴ μνήμη του στῖς **6 Δεκεμβρίου**. ✓

6. ✓ Ἡ γέννηση τοῦ Χριστοῦ

Πλησίαζε ἡ ἡμέρα, πού ἡ **Θεοτόκος** θὰ γεννοῦσε τὸ **Χριστό** μας.

Τὴν ἐποχὴ ἐκείνη ἡ Παλαιστίνη ἦταν ὑποδουλωμένη στοὺς **Ρωμαίους**. Αὐτοκράτορας τῶν Ρωμαίων ἦταν ὁ **Αὔγουστος** καὶ βασιλιάς τῆς Παλαιστίνης ὁ **Ἡρώδης**. Ὁ αὐτοκράτορας **Αὔγουστος** ᾔθελε νὰ μάθει πόσους ἀνθρώπους εἶχε ἡ ἀπέραντη αὐτοκρατορία του. Ἔστειλε τότε διαταγὴ, πού ἔλεγε νὰ πᾶνε ὅλοι νὰ ἀπογραφοῦν στὸν τόπο, ὅπου γεννήθηκαν.

Ὁ **Ἰωσήφ** καὶ ἡ **Μαρία** πῆγαν ἀπὸ τὴ **Ναζαρέτ** στὴ **Βηθλεέμ**, τὴν πατρίδα τοῦ Ἰωσήφ, γιὰ νὰ ἀπογραφοῦν.

Ὅταν ἔφτασαν στὴ μικρὴ πόλη, δὲν εὑρίσκαν μέρος νὰ κοιμηθοῦν. Ὅλα τὰ ξενοδοχεῖα καὶ τὰ σπίτια ἦταν γεμάτα ἀπὸ ξένους. Πῆγαν τότε νὰ περάσουν τὴ νύχτα σ' ἓνα σπήλαιο ἔξω ἀπὸ τὴν πόλη, πού χρησίμευε γιὰ σταῦλος ζώων.

Τὰ μεσάνυχτα ἡ **Θεοτόκος** γέννησε τὸ **Χριστό**. Τὸν σπαργάνωσε καὶ τὸν τοποθέτησε σὲ μιὰ φάτνη, ὅπου ἔβαζαν τὴν τροφὴ τῶν ἀλόγων.

Μὲ μιὰς τὰ οὐράνια ἀνοιξαν. Ἐνα δυνατό φῶς ἔλαμψε ἀπὸ τὸν οὐρανὸ καὶ φώτισε τὸ σπήλαιο καὶ τὰ γύρω μέρη.

Ἀγγελοὶ ἀνεβοκατέβαιναν ἀπὸ τὸν οὐρανὸ ἕως τὸ σπήλαιο καὶ ἔψελναν : **«Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνῃ ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία»**.

Οἱ βοσκοί, πού ἔβοσκαν γύρω τὰ πρόβάτά τους, φοβήθηκαν. Ἐνας Ἀγγελὸς ὁμῶς τοὺς εἶπε : **«Μὴ φοβεῖσθε ! Ἀπόψε σ' αὐτὸ τὸ σπήλαιο γεννήθηκε ὁ Σωτὴρας τοῦ κόσμου. Πηγαίνετε νὰ τὸν προσκυνήσετε»**. Οἱ βοσκοὶ ἔτρεξαν ἀμέσως καὶ προσκύνησαν τὸ **Θεῖο Βρέφος**.

Τὴ γέννηση τοῦ Χριστοῦ μας τὴν ἐορτάζουμε κάθε χρόνο στὶς **25 Δεκεμβρίου**. ✓

7/ Ἡ προσκύνησις τῶν Μάγων

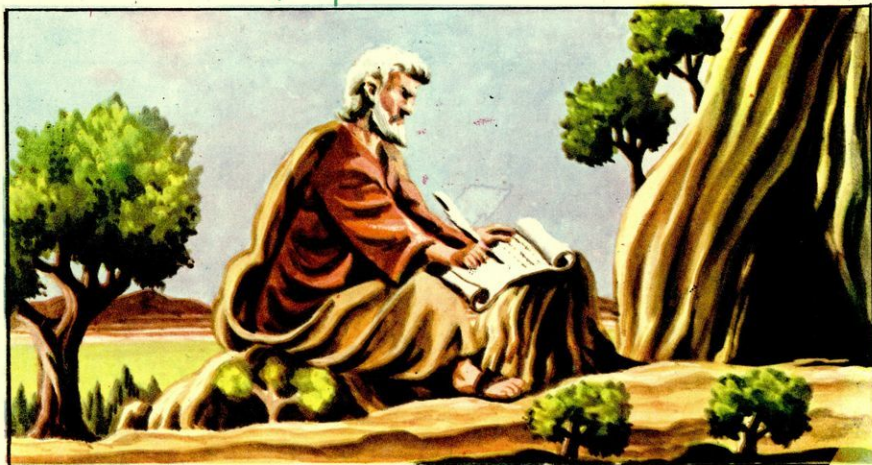
Τὴ νύχτα, ποὺ γεννήθηκε ὁ Χριστός, φάνηκε στὸν οὐρανὸ ἓνα πολὺ φωτεινὸ ἀστέρι.

Μόλις τὸ εἶδαν τρεῖς σοφοὶ ἄνθρωποι ἀπὸ τὴν Ἀνατολή, οἱ **Μάγοι**, κατὰλαβαν ὅτι κάπου γεννήθηκε ὁ **Χριστός**, ἐπειδὴ ἦταν φωτισμένοι ἀπὸ τὸ **Ἅγιο Πνεῦμα**. Ἀποφάσισαν λοιπὸν νὰ πᾶνε νὰ τὸν προσκυνήσουν.

Φόρτωσαν πλούσια δῶρα στὶς καμήλες τους καὶ ξεκίνησαν. Μὲ ὁδηγὸ τὸ ἀστέρι ἔφτασαν στὴν **Ἱερουσαλήμ**. Ἐκεῖ βρῆκαν τὸ βασιλεῖα **Ἡρώδη** καὶ τοῦ εἶπαν ὅτι πηγαίνουν νὰ προσκυνήσουν τὸ **Χριστό**, τὸ βασιλεῖα τοῦ κόσμου, ποὺ γεννήθηκε στὴ χώρα του.

Ὁ Ἡρώδης ταραχθεῖς, γιατί νόμιζε ὅτι ὁ Χριστός θὰ ἐπαιρνε τὴ δική του βασιλεία. Καὶ σκέφτηκε νὰ τὸν σκοτώσει. Παρακάλεσε λοιπὸν τοὺς Μάγους· στοῦ γυρισμοῦ νὰ περάσουν νὰ τοῦ ποῦν, γιὰ νὰ πᾶει δῆθεν νὰ προσκυνήσει καὶ ἐκεῖνος. Οἱ τρεῖς Μάγοι πῆγαν στὴ **Βηθλεέμ**, προσκύνησαν τὸ Χριστὸ καὶ τοῦ πρόσφεραν ὡς δῶρα : **χρυσάφι, λιβάνι καὶ σμύρνα**.

Ἄγγελος Κυρίου ὅμως τοὺς παράγγειλε τὴ νύχτα στὸν ὕπνο τους νὰ φύγουν ἀπὸ ἄλλο δρόμο καὶ νὰ μὴ γυρίσουν στὸν Ἡρώδη. Ἔτσι καὶ ἔγινε. Γι' αὐτὸ ὁ Ἡρώδης δὲν ἔμαθε ποῦ ἀκριβῶς βρισκόταν τὸ **Θεῖο Βρέφος**. ✓

8. **Ὁ Ἅγιος Βασίλειος**

Ὁ Ἅγιος Βασίλειος γεννήθηκε στὴν **Καισάρεια**. Ἀπὸ τὴ μητέρα του **Ἑμμέλεια** πῆρε καλὴ χριστιανικὴ ἀνατροφή.

Σπούδασε στὰ σχολεῖα τῆς πατρίδας του, τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ τῆς Ἀθήνας.

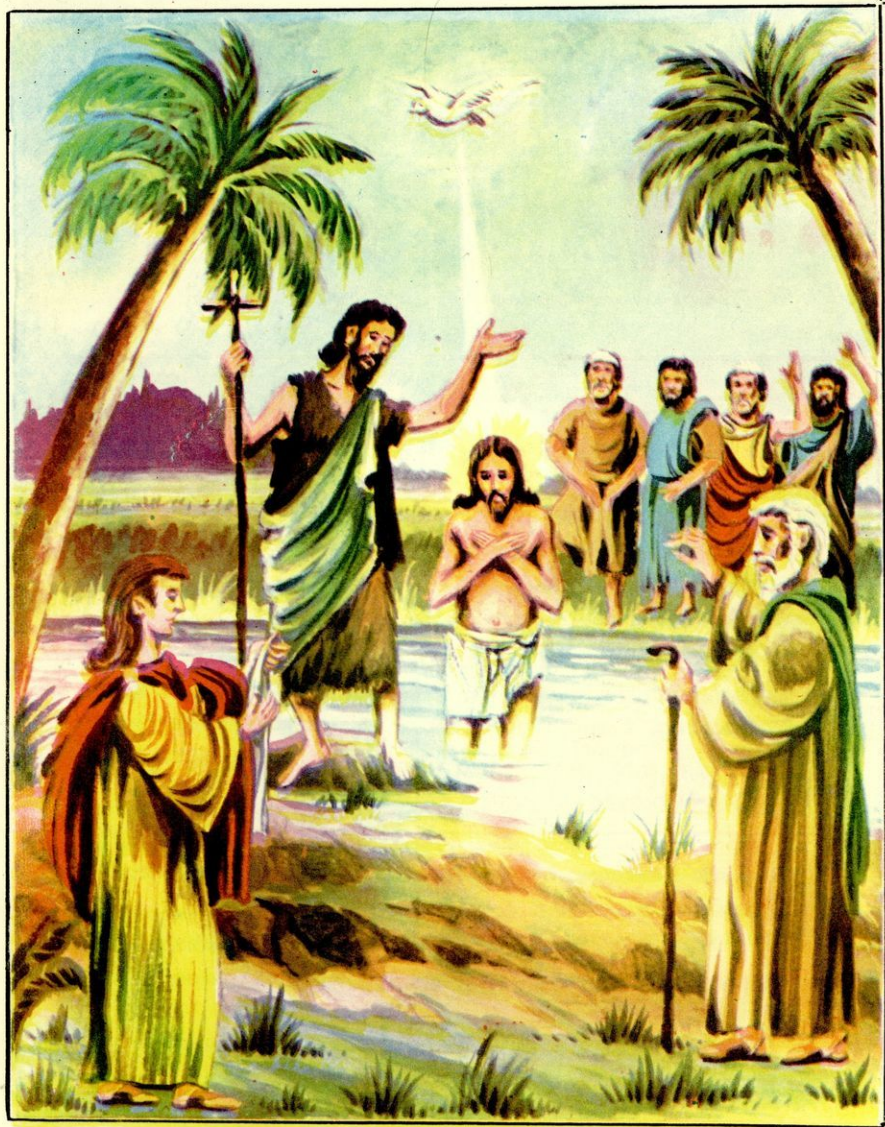
Ὅταν γύρισε στὴν Καισάρεια, μοίρασε τὴν περιουσία του στοὺς φτωχοὺς. Κατόπιν πῆγε σ' ἓνα ἐρημικὸ μέρος καὶ ἐξῆσε σὰν **ἀσκητής**. Ἐκεῖ διάβαζε, ἔγραφε βιβλία καὶ προσευχόταν.

Ὑστερα ἀπὸ πέντε χρόνια γύρισε στὴν Καισάρεια καὶ ἔγινε πρῶτα **διάκονος** καὶ ὕστερα **ἐπίσκοπος**.

Φρόντισε πολὺ γιὰ τοὺς φτωχοὺς. Γιὰ νὰ τοὺς βοηθήσει, ἔκανε στὴν Καισάρεια ἓνα μεγάλο νοσοκομεῖο καὶ φτωχοκομεῖο, τὴ **Βασιλειάδα**.

Ὁ Ἅγιος Βασίλειος ἀγαποῦσε πολὺ τὰ ἑλληνικὰ γράμματα καὶ ἔγραφε πολλὰ σοφὰ βιβλία. Εἶναι ὁ ἀγαπημένος Ἅγιος τῶν παιδιῶν.

Τὸν ἐορτάζουμε τὴν **πρῶτη Ἰανουαρίου**, μαζί μὲ τὴν **Πρωτοχρονιά**. γ

9. ✓ Η βάφτιση τοῦ Χριστοῦ

Λίγα χρόνια πρὶν γεννηθεῖ ὁ Χριστὸς, ζοῦσε στὴν ἔρημο, πού ἦταν κοντὰ στὸν **Ἰορδάνη** ποταμό, ὁ **Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Πρόδρομος**.

Ἦταν σοφὸς δάσκαλος καὶ μεγάλος προφήτης, ἀφοσιωμένος στὸ Θεό. Πολλοὶ ἄνθρωποι πῆγαιναν κοντά του, γιὰ νὰ ἀκούσουν τὸ κήρυγμά του. Ὁ Ἰωάννης, διδάσκοντας, προσπαθοῦσε νὰ σώσει τοὺς ἀνθρώπους ἀπὸ τὶς ἁμαρτίες. Συχνὰ ἔλεγε: **«Μετανοεῖτε. Πλησιάζει ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν»**. Ὅσοι μετανοοῦσαν, τοὺς βάπτιζε στὸν Ἰορδάνη ποταμό.

Ὅταν ὁ Χριστὸς ἔγινε 30 χρονῶν, πῆγε στὸν Ἰωάννη καὶ τοῦ ζήτησε νὰ Τὸν βαπτίσει. Ἐκεῖνος κατάλαβε, ὅτι ἦταν ὁ Χριστὸς καὶ τοῦ εἶπε:

— Κύριε, ἐγὼ ἔχω ἀνάγκη νὰ βαπτιστῶ ἀπὸ Ἑσένα καὶ Ἐσύ ἔρχεσαι σὲ ἐμένα;

Ὁ Ἰησοῦς ὁμῶς, εἶπε:

— Πρέπει νὰ με βαπτίσῃς Ἰωάννη, γιὰτὶ αὐτὸ εἶναι τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ.

Τότε ὁ Ἰωάννης βάπτισε τὸ Χριστὸ στὰ νερὰ τοῦ **Ἰορδάνη ποταμοῦ**. Τὴ στιγμή, πού βαπτίζοταν ὁ Χριστὸς, ἀνοιξαν οἱ οὐανοὶ καὶ κατέβηκε τὸ **Ἅγιο Πνεῦμα** σὰν ὀλόλευκο περιστέρι. Στάθηκε πάνω ἀπὸ τὸ κεφάλι τοῦ Χριστοῦ καὶ ἀπὸ τὸν οὐρανὸ ἀκούστηκε ἡ φωνὴ τοῦ Θεοῦ νὰ λέει:

— Αὐτὸς εἶναι ὁ Υἱός μου ὁ ἀγαπητός.

Ἔτσι τὴν ἡμέρα ἐκείνη φανερώθηκαν μαζὶ καὶ τὰ τρία πρόσωπα τῆς **Ἁγίας Τριάδας**: Ὁ Πατέρας, ὁ Υἱὸς καὶ τὸ **Ἅγιο Πνεῦμα**. Γι' αὐτὸ ἡ βάφτιση τοῦ Χριστοῦ λέγεται καὶ **Θεοφάνεια**.

Ἀκόμη λέγεται καὶ **ἐορτὴ τῶν Φώτων**, ἐπειδὴ κατὰ τὰ πρῶτα χρόνια τοῦ Χριστιανισμοῦ τὴν ἡμέρα αὐτὴ βαπτίζονταν καὶ φωτίζονταν πολλοὶ ἄνθρωποι.

Τὴ βάφτιση τοῦ Χριστοῦ τὴν ἐορτάζουμε στὶς **6 Ἰανουαρίου**. ✓

10. Οι Τρεις Ἱεράρχες

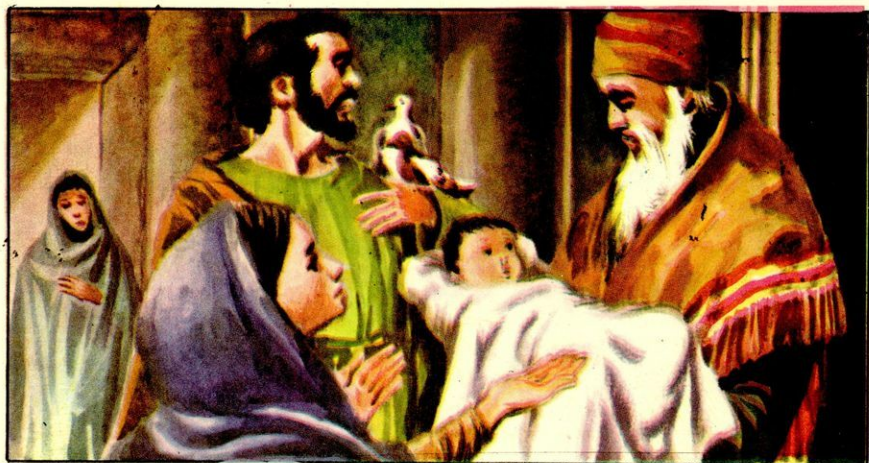
Στις 30 Ἰανουαρίου ἡ Ἐκκλησία μας ἑορτάζει τὴ μνήμη τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν.

Οἱ Τρεῖς Ἱεράρχες εἶναι : ὁ **Μέγας Βασίλειος**, ὁ **Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος** καὶ ὁ **Γρηγόριος ὁ Θεολόγος**.

Καὶ οἱ Τρεῖς πῆραν καλὴ ἀνατροφή ἀπὸ τὶς μητέρες τους, ποὺ ἦταν χριστιανὲς καὶ ἐνάρετες. Σπούδασαν σὲ διάφορα σχολεῖα, ἔγραψαν πολλὰ σοφὰ βιβλία καὶ βοήθησαν τοὺς φτωχοὺς.

Ἐπειδὴ ἀγάπησαν πολὺ τὰ ἑλληνικὰ γράμματα, ἡ ἑορτὴ τους εἶναι καὶ **ἑορτὴ τῶν γραμμάτων καὶ ὅλων τῶν σχολείων**.

Καὶ οἱ Τρεῖς εἶναι **μεγάλοι Διδάσκαλοι** καὶ **Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας**. Μὲ τὴν πίστη τους στὸ Χριστό, μὲ τὴν ωραία διδασκαλία τους καὶ μὲ τὰ θαυμάσια βιβλία τους φώτισαν ὅλον τὸν κόσμον. Γι' αὐτὸ ὀνομάστηκαν καὶ **Φωστῆρες τῆς Οἰκουμένης**.

11. Ἡ Ὑπαπαντὴ τοῦ Χριστοῦ

Σύμφωνα με τὴ συνήθεια τῶν Ἑβραίων, ὁ Ἰωσήφ καὶ ἡ **Μαρία**, σαράντα ἡμέρες μετὰ τὴ γέννηση τοῦ Χριστοῦ, πῆγαν μετὰ τὸ **Θεῖο Βρέφος** στὸ Ναὸ τοῦ Σολομώντα, στὴν Ἱερουσαλὴμ, γιὰ νὰ πάρουν τὴν **εὐλογία**. Μαζί τους εἶχαν καὶ δύο περιστέρια, γιὰ νὰ τὰ θυσιάσουν στὸ Θεό.

Ἱερέας τότε στὸ Ναὸ ἦταν ἓνας πολὺ γέρος καὶ εὐσεβὴς προφήτης, ὁ **Συμεὼν**. Αὐτὸς εἶχε παρακαλέσει τὸ Θεὸ νὰ μὴν πεθάνει πρὶν ἰδεῖ τὸ Χριστό. Ὁ καλὸς Θεὸς δέχτηκε τὴν παράκλησή του. Γι' αὐτὸ ὁ Συμεὼν, μόλις εἶδε τὸ Παιδί, φωτίστηκε ἀπὸ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα καὶ κατάλαβε, ὅτι αὐτὸς ἦταν ὁ Χριστός, ὁ Λυτρωτὴς τοῦ κόσμου.

ΠΑίρνει λοιπὸν ἀμέσως τὸ Θεῖο Βρέφος στὴν ἀγκαλιά του, προχωρεῖ μέσα στὸ Ναὸ καὶ φωνάζει :

— **Θεέ μου, ἄς πεθάνω τώρα εὐτυχισμένος, ἀφοῦ ἀξιώθηκα νὰ ἰδῶ τὸ Χριστό, τὸ Σωτῆρα τοῦ κόσμου.**

Ὑστερα προσευχήθηκε στὸ Θεὸ καὶ εὐλόγησε τὸ Παιδί καὶ τοὺς Γονεῖς Του. Κατόπιν εἶπε στὴ Μαρία, ὅτι τὸ Παιδί αὐτὸ θὰ σώσει τὸν κόσμο ἀπὸ τὶς ἁμαρτίες. Ὅταν τελείωσε ἡ τελετὴ, ὁ Ἰωσήφ καὶ ἡ Μαρία πῆραν τὸ Χριστὸ καὶ γύρισαν στὴ **Βηθλεέμ**.

Ἡ ὑποδοχὴ τοῦ Χριστοῦ ἀπὸ τὸ Συμεὼν λέγεται **Ὑπαπαντὴ τοῦ Χριστοῦ**. Τὴν ἐορτάζουμε στὶς **2 Φεβρουαρίου**. ✓

12. Ο Εὐαγγελισμὸς τῆς Θεοτόκου

Ἡ Μαρία, ὅταν τελείωσε τὴν ὑπηρεσία της στὸ Ναὸ τοῦ Σολομώντα, πῆγε στὴ **Ναζαρέτ**. Ἐκεῖ ἔμεινε σ' ἓνα μικρὸ φτωχικὸ σπιτάκι μὲ τὸν **Ἰωσήφ**.

Μιὰ ἀνοιξιὰτικὴ ἡλιόλουστὴ ἡμέρα ἡ Μαρία προσευχόταν στὸ Θεὸ μέσα στὸ σπίτι της. Ξαφνικὰ παρουσιάζεται μπροστά της ὁ **Ἀρχάγγελος Γαβριήλ**. Ἦταν ντυμένος στὰ ἄσπρα. Στὰ χέρια του κρατοῦσε ἓνα λευκὸ κρίνο. Τὴν χαιρετᾷ καὶ τῆς λέει :

— **Χαῖρε, Κεχαριτωμένη Μαρία, ὁ Κύριος εἶναι μαζί Σου. Ἐσὺ εἶσαι ἡ πιδὲ εὐλογημένη ἀπὸ ὅλες τὶς γυναῖκες.**

Ἡ Μαρία ταραχτήκε πολὺ. Δὲν μπορούσε νὰ καταλάβει τί σήμαιναν οἱ λόγοι αὐτοί. Ὁ Ἀρχάγγελος ὅμως τὴν ἡσύχασε καὶ τῆς εἶπε:

— **Μὴ φοβᾶσαι, Μαρία. Ὁ Θεὸς μὲ ἔστειλε νὰ Σοῦ φέρω μιὰ καλὴ ἀγγελία. Θὰ γεννήσεις παιδί, ποῦ θὰ εἶναι ὁ Γιὸς τοῦ Θεοῦ. Θὰ τὸ ὀνομάσεις Ἰησοῦ καὶ αὐτὸς θὰ σώσει τὸν κόσμον ἀπὸ τὴν ἁμαρτία.**

— Μὰ πῶς μπορεῖ νὰ γίνεῖ αὐτό; ρωτᾷ ἡ Μαρία.

— Θὰ γίνεῖ μὲ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιο καὶ μὲ τὴ δύναμη τοῦ Θεοῦ! ἀπάντησε ὁ Ἀρχάγγελος. Γιὰ τὸ Θεὸ τίποτε δὲν εἶναι ἀδύνατο!

Ἡ Μαρία ἔσκυψε ταπεινὰ τὸ κεφάλι καὶ εἶπε:

— Ἄς γίνεῖ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ.

Ὁ Ἀρχάγγελος τότε ἔξαφανίστηκε.

Ἡ χαρμόσυνη αὐτὴ ἀγγελία τοῦ Ἀρχαγγέλου Γαβριήλ πρὸς τὴν Παρθένο Μαρία λέγεται **«Εὐαγγελισμὸς τῆς Θεοτόκου»**.

Ἡ Ἐκκλησία μας ἑορτάζει τὸν Εὐαγγελισμό τῆς Θεοτόκου κάθε χρόνο στὶς **25 Μαρτίου**. Τὴν ἴδια ἡμέρα ἑορτάζει καὶ ἡ πατρίδα μας, ἡ **Ἑλλάδα**, γιατί τὸ χίλια ὀκτακόσια εἴκοσι ἓνα οἱ σκλαβωμένοι Ἕλληνες πολέμησαν γενναῖα καὶ ἐλευθερώθηκαν ἀπὸ τοὺς Τούρκους. Γι' αὐτὸ **ἡ 25 Μαρτίου εἶναι καὶ Ἑθνικὴ ἑορτή**.

V 13. Η ανάσταση του Λαζάρου

Κοντά στα Ἱεροσόλυμα ἦταν μιὰ μικρὴ πόλη, ἡ **Βηθανία**. Ἐκεῖ ζοῦσε ἓνας φίλος τοῦ Χριστοῦ ὁ **Λάζαρος**, μετὶς δυὸ ἀδερφῶν του: τῆ **Μάρθα** καὶ τῆ **Μαρίας**.

Κάποτε ὁ Λάζαρος ἀρρώστησε βαριά. Ὁ Χριστὸς ἦταν μακριά. Δίδασκε στὰ χωριά, ποὺ ἦταν πέρα ἀπὸ τὸν Ἰορδάνη ποταμό. Οἱ ἀδερφεῖς τοῦ Λαζάρου ἔστειλαν καὶ τὸν κάλεσαν, γιὰ νὰ σώσει τὸ φίλο Του. Μὰ ὁ Χριστὸς εἶπε στοὺς μαθητῆς Του, πὼς ἡ ἀρρώστεια αὐτὴ δὲν εἶναι γιὰ θάνατο, ἀλλὰ γιὰ νὰ δοξαστεῖ ὁ Γιὸς τοῦ Θεοῦ. Καὶ δὲν πῆγε.

Ὁ Λάζαρος ὁμως πέθανε. Τότε ὁ Χριστὸς πῆρε τοὺς μαθητῆς Του καὶ πῆγε στὴ Βηθανία.

Ἐξω ἀπὸ τὸ σπῖτι ἐτρεξαν ἡ Μάρθα καὶ ἡ Μαρία καὶ τὸν ὑποδέχτηκαν. Ἡ Μάρθα τοῦ εἶπε:

— Κύριε, ὁ φίλος Σου ὁ Λάζαρος πέθανε πρὶν ἀπὸ τέσσερις ἡμέρες. Ἄν ἦσουν ἐδῶ, θὰ τὸν εἶχες κάνει καλὰ.

Ὁ Ἰησοῦς τῆς ἀπάντησε:

— Μὴν κλαῖς! Ὁ ἀδερφός σου θὰ ἀναστηθεῖ. Ποῦ εἶναι ὁ τάφος του;

Ὁ Ἰησοῦς μετὰ τοὺς μαθητῆς Του, τὴ Μάρθα, τὴ Μαρία καὶ πολὺν κόσμον πῆγαν στὸν τάφο τοῦ Λαζάρου.

— Σηκῶστε τὴν πέτρα ἀπὸ τὸν τάφο, διέταξε ὁ Κύριος.

Ὅταν σήκωσαν τὴν πλάκα ἀπὸ τὸν τάφο, ὁ Χριστὸς πλησίασε, προσευχήθηκε στὸ Θεὸ καὶ φώναξε:

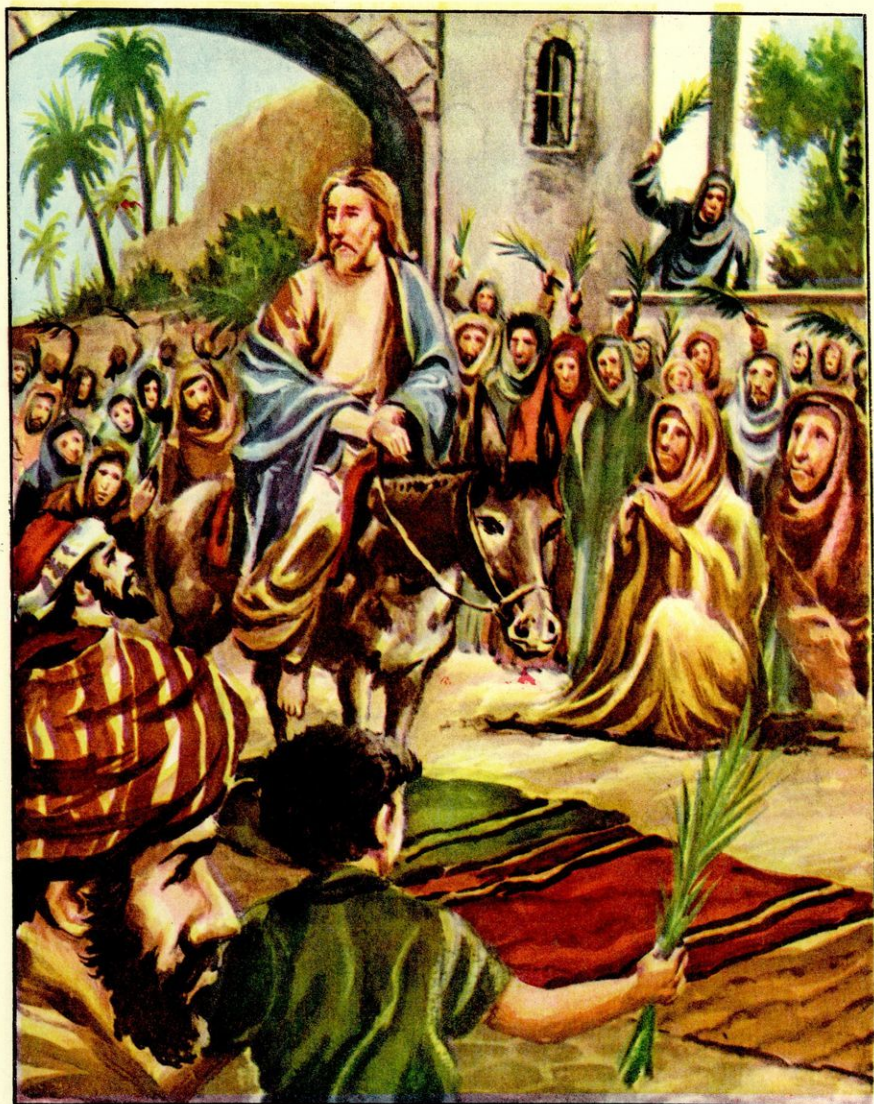
— **Λάζαρε, ἔλα ἔξω!**

Ἀμέσως ὁ Λάζαρος σηκώθηκε καὶ βγῆκε ἀπὸ τὸν τάφο.

Ὅσοι ἦταν ἐκεῖ, εἶδαν τὸ θαῦμα καὶ ἔκλαψαν ἀπὸ χαρὰ. Ἔπεσαν στὰ πόδια τοῦ Ἰησοῦ καὶ τὸν προσκύνησαν. Καὶ ὅλοι πίστεψαν, ὅτι ὁ Χριστὸς εἶναι Γιὸς τοῦ Θεοῦ.

Ὁ Χριστὸς ἔκανε πολλὰ θαύματα. Ἐνα ὁμως ἀπὸ τὰ μεγαλύτερα θαύματά Του εἶναι ἡ ἀνάσταση τοῦ Λαζάρου.

Τὴν ἀνάσταση τοῦ Λαζάρου ἡ Ἐκκλησία μας τὴν ἑορτάζει κάθε χρόνο τὸ **Σάββατο**, παραμονὴ **τῆς Κυριακῆς τῶν Βαίων**.

✓ 14. **Ἡ Κυριακὴ τῶν Βαΐων**

Ἐσπερα ἀπὸ τὴν ἀνάστασιν τοῦ Λαζάρου ὁ Χριστὸς με-
τοὺς μαθητὲς Του ξεκίνησε ἀπὸ τὴ Βηθανία γιὰ τὰ Ἱεροσόλυμα,
γιὰ νὰ ἐορτάσουν ἐκεῖ τὸ **Πάσχα**.

Πρὶν φτάσουν στὴν πόλιν, οἱ μαθητὲς ἔφεραν ἓνα ἡμερο γαί-
δουράκι, ἔστρωσαν σ' αὐτὸ τὰ ἐξωτερικὰ ροῦχα τοὺς καὶ ἀνέβη-
κε πάνω ὁ Χριστός.

Οἱ κάτοικοι τῆς Ἱερουσαλὴμ εἶχαν μάθει γιὰ τὰ θαύματα τοῦ
Χριστοῦ. Γι' αὐτό, ὅταν ἔμαθαν ὅτι ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς, βγήκαν
ἐξω ἀπὸ τὴν πόλιν νὰ τὸν ὑποδεχτοῦν. Ὅλοι κρατοῦσαν στὰ
χέρια τοὺς κλωνάρια ἀπὸ φοίνικες (βάγια). Πολλοὶ ἔστρωναν
κάτω στὸ δρόμο κλαδιὰ δέντρων ἢ λουλούδια ἢ ροῦχα, γιὰ νὰ
περάσει ὁ Κύριος. Καὶ ὅλοι μαζί ἔψελναν χαρούμενα :

**«Ὡσαννὰ (ζήτην). Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνό-
ματι Κυρίου».**

Ἔτσι ὁ Χριστὸς μπῆκε θριαμβευτικὰ στὴν Ἱερὴ Πόλιν. Ἐ-
σπερα πῆγε στὸ Ναὸ τοῦ Σολομώντα. Ἐκεῖ εἶδε ὅτι τὸ προαύ-
λιο τοῦ Ναοῦ εἶχε γίνει σταῦλος καὶ ἀγορὰ (παζάρι). Ἄλλοι
πουλοῦσαν ζῶα καὶ ἄλλοι διάφορα πράγματα. Ἀμέσως ἔδωξε
τοὺς ἐμπόρους ἀπὸ τὸ Ναό.

Κατόπιν συγκεντρώθηκε ἐκεῖ πολὺς κόσμος καὶ ἄκουσε τὴ
διδασκαλίαν τοῦ Κυρίου.

Τὴ θριαμβευτικὴ εἴσοδον τοῦ Χριστοῦ στὰ Ἱεροσόλυμα τὴν
ἐορτάζει ἡ Ἐκκλησία μας τὴν **Κυριακὴ τῶν Βαΐων**, μιὰ Κυ-
ριακὴ πρὶν ἀπὸ τὸ Πάσχα. Τὴν ἡμέρα αὕτῃ ἡ Ἐκκλησία μας
μοιράζει σ' ὅλους κλαδιὰ ἀπὸ βάγια.

Ἡ ἑβδομάδα, ποὺ ἀκολουθεῖ, λέγεται **Μεγάλῃ Ἑβδομά-
δα**. Σ' αὕτῃ ἐορτάζομε τὰ **Ἅγια Πάθη τοῦ Χριστοῦ** μας. ✓

✓ ΤΑ ΑΓΙΑ ΠΑΘΗ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

1. Τὸ Συνέδριο τῶν Ἰουδαίων καὶ ἡ προδοσία τοῦ Ἰούδα

Ὁ Χριστὸς στὶς ὁμίλιες Του κατηγοροῦσε τοὺς Ἀρχιερεῖς, τοὺς Γραμματεῖς, τοὺς Φαρισαίους καὶ τοὺς ἄλλους ἄρχοντες τῶν Ἑβραίων γιὰ τὶς κακὲς πράξεις τους. Γι' αὐτὸ ὅλοι αὐτοί, ποὺ ἀποτελοῦσαν τὸ **Συνέδριο τῶν Ἰουδαίων**, τὸν μίσησαν.

Ὅταν ὅμως μπήκε θριαμβευτικά ὁ Ἰησοῦς στὰ Ἱεροσόλυμα, τὸν μίσησαν πρὶν πολὺ καὶ ἤθελαν νὰ βροῦν τρόπο νὰ τὸν σκοτώσουν.

Εκεῖ, ποὺ συνεδρίαζαν τὶ νὰ κάνουν, ἦρθε ἓνας ἀπὸ τοὺς δώδεκα μαθητὲς τοῦ Χριστοῦ, ὁ **Ἰούδας**, καὶ τοὺς εἶπε:

- Πόσα χρήματα μοῦ δίνετε νὰ σᾶς παραδώσω τὸν Ἰησοῦ;
- Τριάντα ἀργύρια, τοῦ ἀπαντᾷ ἓνας Ἀρχιερέας.
- Δέχομαι, εἶπε ὁ προδότης Ἰούδας.

Αὐτοὶ τοῦ ἔδωσαν τὰ τριάντα ἀργύρια. Ὁ Ἰούδας τὰ ἔβαλε στὸν κόρφο του καὶ φεύγοντας, εἶπε:

— Ὁ Χριστὸς θὰ εἶναι ἐκεῖνος, ποὺ θὰ φιλήσω αὔριο τὸ βράδυ στὸν κήπο τῆς Γεθσημανῆ. ✓

✓ ^{Ἀνέξω} Βραδυνὴ προσευχὴ

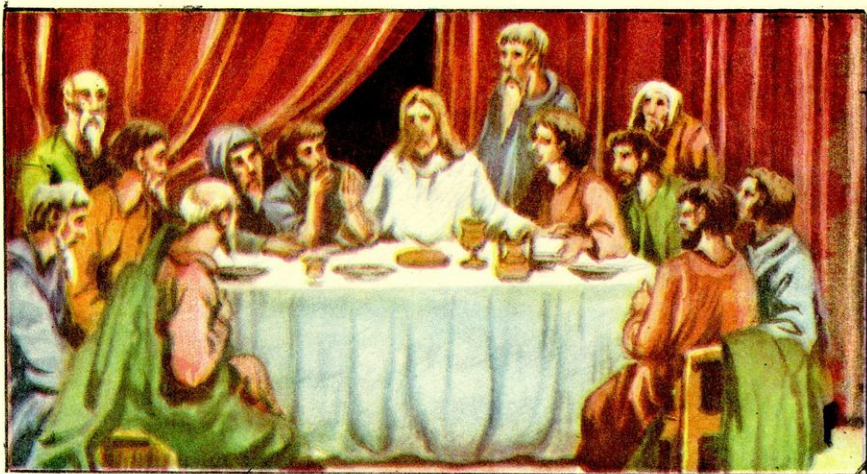
Πρὶν πέσω νὰ πλαγιάσω,
Θεέ μου, Σὲ παρακαλῶ
νὰ δώσεις νὰ περάσω
τὴ νύχτα μὲ καλό.

Τὸν ἀγγελό σου πάλι
στεῖλε μου ἀπὸ ψηλά
νάρθει στὸ προσκεφάλι
πιστὰ νὰ μὲ φυλά.

Ὅταν ἐγὼ κοιμᾶμαι,
στὸ πλάι μου νὰ ἀγρυπνᾷ
κι ἔτσι νὰ μὴ φοβᾶμαι
τὰ σκότη τὰ πυκνά.

Καὶ σ' ὅλη Σου τὴν πλάση
κι ὅπου καλὸ παιδί
στεῖλε νὰ τὸ σκεπάσει
ἡ στοργικὴ Σου εὐχή. ✓

Μ. Στασινόπουλος

✓ 2. Ο Μυστικός Δείπνος

Ὁ Χριστὸς ἤξερε, ὅσα ἐπρόκειτο νὰ τοῦ συμβοῦν. Γι' αὐτὸ ἤθελε νὰ ἑορτάσει τὸ Πάσχα μαζί με τοὺς δώδεκα μαθητὲς Του. Πῆγαν λοιπὸν ἀπὸ τὴ **Βηθανία** στὰ **Ἱεροσόλυμα**. Ἐκεῖ μαζεύτηκαν ὅλοι στὸ ἀρχοντικὸ σπίτι κάποιου κρυφοῦ μαθητῆ τοῦ Χριστοῦ καὶ κάθισαν γύρω στὸ στρωμένο τραπέζι.

Πρὶν ἀρχίσει τὸ φαγητό, ὁ Ἰησοῦς ἔπλυνε τὰ πόδια καὶ τῶν δώδεκα μαθητῶν Του, γιὰ νὰ τοὺς διδάξει νὰ εἶναι ταπεινοί. Ἀφοῦ εὐλόγησε τὸ ψωμὶ καὶ τὸ κρασί, τοὺς τὰ πρόσφερε. Ὑστερα τοὺς εἶπε :

— **Ἐνας ἀπὸ σᾶς θὰ μὲ προδώσει.**

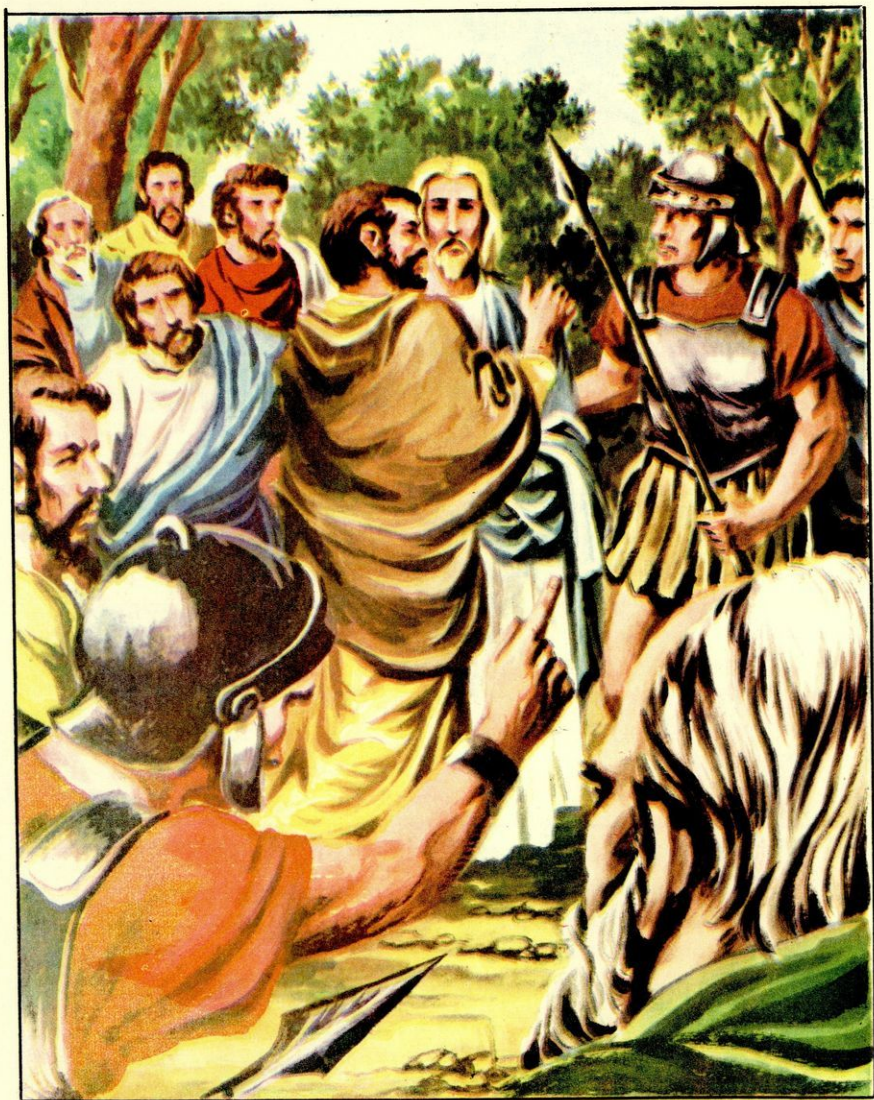
Ὅλοι ταραχτήκαν καὶ ρωτοῦσαν :

— **Μήπως εἰμαι ἐγώ, Κύριε;**

Ρώτησε καὶ ὁ Ἰούδας. Καὶ ὁ Κύριος τοῦ εἶπε :

— **Ἐσὺ εἶσαι. Καὶ ὅ,τι ἔχεις νὰ κάνεις, κάνε το γρήγορα.**

Ὁ Ἰούδας ἔφυγε. Ὁ Ἰησοῦς τότε εἶπε στοὺς ἄλλους μαθητὲς Του, ὅτι θὰ σταυρωθεῖ καὶ σὲ τρεῖς ἡμέρες θὰ ἀναστηθεῖ. Ὅλοι τὸν ἄκουσαν λυπημένοι. Ὑστερα τοὺς εὐλόγησε, τοὺς ἔδωσε διάφορες ὁδηγίες καὶ τοὺς συμβούλεψε νὰ εἶναι πάντοτε ἀγαπημένοι. ✓

3. Η σύλληψη του Ἰησοῦ στὸν κήπο τῆς Γεθσημανῆ

Μετὰ τὸ Μυστικὸ Δεῖπνο ὁ Ἰησοῦς μὲ τοὺς ἑντεκα μαθητὲς Του πῆγε στὸν κήπο τῆς Γεθσημανῆ, ὅπου προσευχόταν συχνά.

Ἄφησε τοὺς μαθητὲς νὰ κοιμηθοῦν καὶ Ἐκεῖνος προχώρησε στὸ βάθος τοῦ ωραίου κήπου. Ἐκεῖ προσευχήθηκε στὸν Οὐράνιο Πατέρα Του.

Ἡ ἀγωνία Του ἦταν μεγάλη καὶ ὁ ἰδρώτας ἔσταζε ἀπὸ τὸ Θεῖο πρόσωπό Του. Σὲ μιὰ στιγμή εἶπε :

— Πατέρα Μου, ἂν εἶναι δυνατό, ἄς μὴ πιῶ αὐτὸ τὸ ποτήρι.

Ὅχι ὅμως νὰ γίνῃ, ὅπως θέλω ἐγώ, ἀλλὰ ὅπως θέλεις Ἐσύ.

Ὅταν τελείωσε τὴν προσευχή, γύρισε καὶ βρῆκε τὸν Πέτρο, τὸν Ἰάκωβο καὶ τὸν Ἰωάννη. Τοὺς εἶχε ἀφήσει ἐκεῖ κοντά. Αὐτοὶ κοιμόνταν καὶ τοὺς ξύπνησε.

Ἦταν περασμένα μεσάνυχτα. Μέσα στὴν ἡσυχία τῆς νύχτας ἀκούσθηκαν οἱ ἄγριες φωνὲς τῶν Ρωμαίων στρατιωτῶν, ποὺ ἔρχονταν νὰ συλλάβουν τὸν Κύριο. Προχωροῦσαν μὲ δαυλοὺς καὶ φανάρια. Μπροστὰ πῆγαινε ὁ Ἰούδας. Πλησίασε τὸ Χριστό, τὸν φίλησε καὶ τοῦ εἶπε :

— **Χαῖρε Ραββί.** Δηλαδή: Χαῖρε Δάσκαλε.

Τότε ὁ Χριστὸς τοῦ εἶπε μὲ παράπονο :

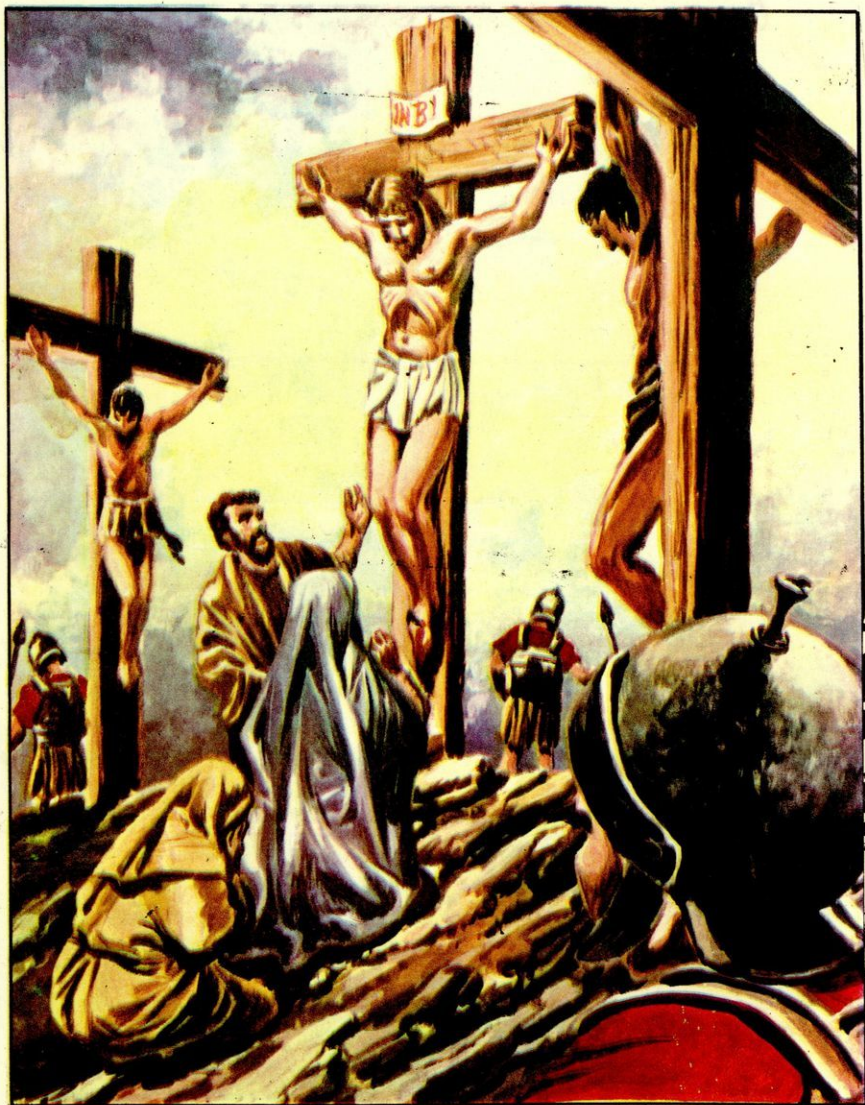
— **Μὲ φίλημα προδίνεις τὸ Δάσκαλό σου ;**

Οἱ στρατιῶτες ἀμέσως ἔπιασαν τὸ Χριστό. Τὸν ἔδεσαν καὶ τὸν ἔφεραν στὸν ἀρχιερέα **Ἀννα**. Οἱ μαθητὲς Του φοβήθηκαν καὶ ἔφυγαν. Μόνο ὁ Πέτρος καὶ ὁ Ἰωάννης ἀκολούθησαν ἀπὸ μακριά.

Ὁ Ἀννας, ἀφοῦ ἐξέτασε τὸν Ἰησοῦ, τὸν ἔστειλε στὸ σπίτι τοῦ **Καϊάφα**. Ἐκεῖ ἦταν συγκεντρωμένοι οἱ Ἀρχιερεῖς, οἱ Γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι, ποὺ ἀποτελοῦσαν τὸ Συνέδριο τῶν Ἰουδαίων.

Αὐτοὶ καταδίκασαν τὸ Χριστὸ σὲ θάνατο.

Ὁ Ἰούδας, μόλις ἔμαθε ὅτι ὁ Χριστὸς καταδικάστηκε σὲ θάνατο, μετάνιωσε γιὰ τὸ κακό, ποὺ ἔκανε. Ἔδωσε πίσω τὰ τριάντα ἀργύρια στοὺς Ἀρχιερεῖς καὶ πῆγε καὶ κρεμάστηκε ἀπὸ ἓνα δέντρο.

✓ 4. ^οΗ Σταύρωση του Χριστού

Ἡ ἀπόφαση τῶν Ἑβραίων νὰ θανατώσουν τὸ Χριστὸ ἐπρεπε νὰ ἐπικυρωθεῖ καὶ ἀπὸ τὸ Ρωμαῖο διοικητὴ, τὸν **Πιλάτο**.

Ὁδήγησαν λοιπὸν οἱ Ρωμαῖοι στρατιῶτες τὸν Ἰησοῦ δεμένο στὸ **Πραιτώριο** (Διοικητήριο). Τὸν ἀκολουθοῦσαν οἱ Ἀρχιερεῖς, οἱ δοῦλοι τους καὶ πολλοὶ ἄλλοι, ποὺ τὸν περιγελοῦσαν καὶ τὸν χτυποῦσαν.

Ὁ Πιλάτος κατάλαβε ὅτι ὁ Χριστὸς ἦταν ἀθῶος καὶ δόκιμασε νὰ τὸν σώσει. Οἱ Ἀρχιερεῖς ὅμως καὶ ὁ ὄχλος φώναζαν:

— **Σταύρωσον, σταύρωσον αὐτόν!**

Ὑπῆρχε τότε ἡ συνήθεια κατὰ τὴν ἑορτὴ τοῦ Πάσχα νὰ ἀπολύουν ἓνα φυλακισμένο. Στὴ φυλακὴ ἦταν ὁ φοβερὸς ληστής **Βαραββᾶς**. Μόλις θυμήθηκε ὁ Πιλάτος τὴ συνήθεια αὐτή, ρώτησε τοὺς Ἑβραίους:

— Ποῖον θέλετε νὰ ἀπολύσω; Τὸν Ἰησοῦ ἢ τὸ Βαρραβᾶ;

— Τὸ Βαραββᾶ! Τὸ Βαραββᾶ! φώναξαν ἐκεῖνοι.

— Τὸν Ἰησοῦ τί νὰ τὸν κάνω; ρώτησε ὁ Πιλάτος.

— **Σταύρωσον, Σταύρωσον αὐτόν**, ἀπάντησε τὸ πλῆθος.

Τότε ὁ Πιλάτος παρέδωσε τὸ Χριστὸ στοὺς Ρωμαῖους στρατιῶτες καὶ στὸν ὄχλο νὰ τὸν σταυρώσουν. Ἔτσι ὁ Κύριος, φορτωμένος τὸ σταυρό, ὁδηγήθηκε **στὸ λόφο τοῦ Γολγοθᾶ**.

Ἐκεῖ τὸν σταύρωσαν, ἀνάμεσα σὲ δυὸ ληστές.

Ὑστερα ἀπὸ φριχτὸ μαρτύριο ὁ Χριστὸς **ξεψύχησε**. Ἦταν περίπου μεσημέρι. Ξαφνικὰ ὁ ἥλιος ἔχασε τὸ φῶς του. Ὁ οὐρανὸς μαύρισε. Ἐνα βαθὺ σκοτάδι ἀπλώθηκε στὴ φύση καὶ ἓνας φοβερὸς σεισμὸς τάραξε ὅλη τὴ γῆ.

Ὅλοι τότε οἱ Ρωμαῖοι στρατιῶτες καὶ οἱ Ἑβραῖοι, ποὺ ἦταν στὸ Γολγοθᾶ, φοβήθηκαν πολὺ καὶ ἔφυγαν ἀμέσως, λέγοντας:

— **Ἀλήθεια! Ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς εἶναι Γιὸς τοῦ Θεοῦ.**

5. Ἡ Ταφή τοῦ Χριστοῦ

Ἦταν ἀπόγευμα τῆς Μεγάλης Παρασκευῆς. Πρὶν δύσει ὁ ἥλιος, παρουσιάστηκε στὸν Πιλάτο ὁ **Ἰωσήφ**, ποῦ ἦταν κρυφὸς μαθητὴς τοῦ Χριστοῦ, καὶ ζήτησε τὴν ἄδεια νὰ ἐνταφιάσει τὸ Ἅγιο Σῶμα του. Ὁ Πιλάτος ἔδωσε τὴν ἄδεια.

Ἀμέσως ὁ Ἰωσήφ πῆγε στὸ Γολγοθά. Ἐκεῖ μαζί μ' ἓναν ἄλλον κρυφὸ μαθητὴ, τὸ **Νικόδημο**, καὶ μὲ μερικὲς γυναῖκες κατέβασαν τὸ Ἅγιο Σῶμα τοῦ Χριστοῦ ἀπὸ τὸ Σταυρό. Τὸ ἐπλυναν, τὸ ἀλειψαν μὲ ἀρώματα καὶ τὸ τύλιξαν μ' ἓνα ἄσπρο καθαρὸ σεντόνι. Ὑστερα τὸ ἔφεραν σ' ἓναν κῆπο, ὅπου ὑπῆρχε ἓνας τάφος, σκαλισμένος σὲ βράχο καὶ ἀμεταχείριστος. Τὸ ἔβαλαν ἐκεῖ καὶ ἔκλεισαν τὸν τάφο μὲ μιὰ βαριά πλάκα.

Οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι φοβήθηκαν μήπως οἱ μαθητὲς κλέψουν τὸ Σῶμα τοῦ Κυρίου καὶ εἰποῦν, ὅτι ὁ Χριστὸς ἀναστήθηκε. Γι' αὐτὸ ζήτησαν ἀπὸ τὸν Πιλάτο καὶ ἔβαλαν στὸν τάφο φρουρὰ ἀπὸ στρατιῶτες. Ὑστερα, ἀφοῦ σφράγισαν τὸν τάφο, ἔφυγαν καὶ ἦταν ἡσυχοί.

Ἐπιτάφιος

Ἀνέξο.

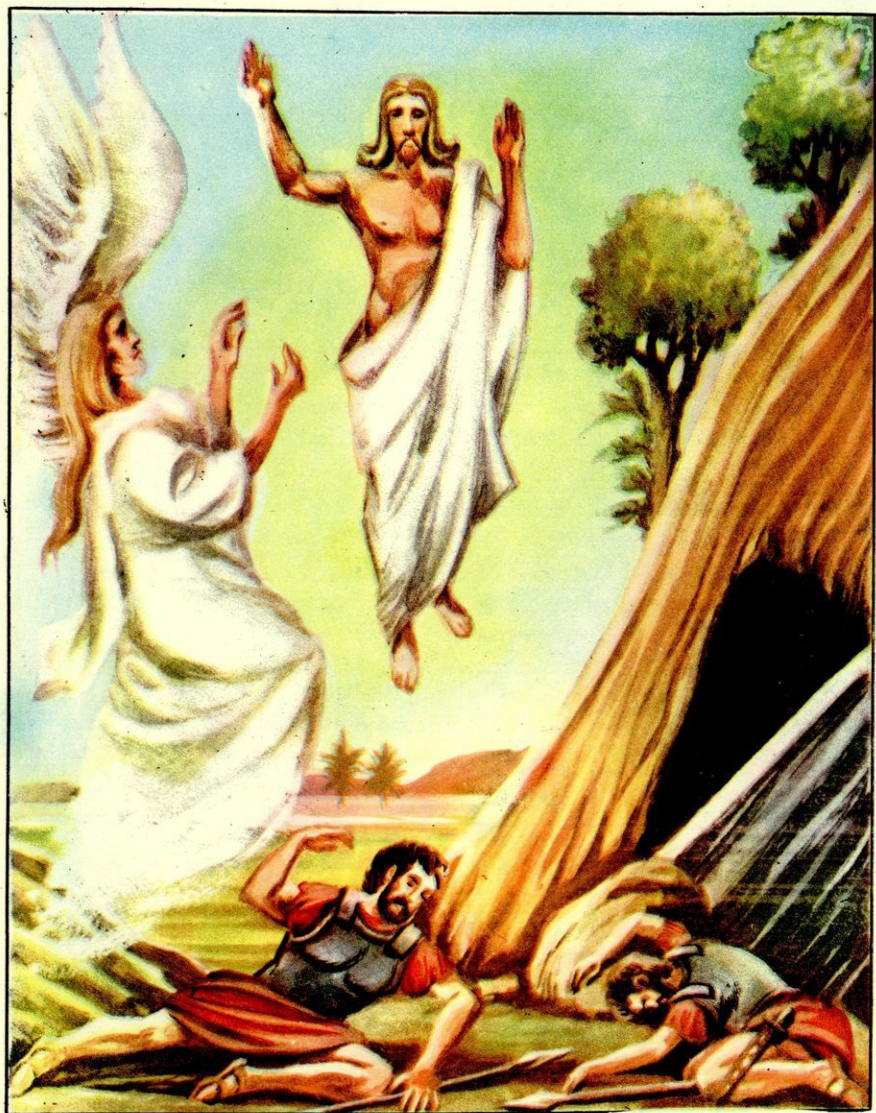
Νύχτα μυρωμένη
μ' Ἀπριλιοῦ δροσοῦλα
τὸ φτωχὸ ἐκκλησάκι
λάμπει στὴν κορφοῦλα.

Λουλουδιῶν ὁλοῦθε
μυρωδιὰ χυμένη
κι ἡ μικρὴ καμπάνα
θλιβερά σημαίνει.

Μέσα ὁ Ἐπιτάφιος
τοῦ Χριστοῦ καὶ πλάι
ὁ παπὰς σκυμμένος
ψαλμωδιὲς σκορπάει.

Καὶ γλυκιὲς παιδοῦλες
ψέλνουνε τριγύρα:
«Ἔρναν τὸν τάφο
Μυροφόρες μύρα».

Στ. Σπεράντζας

16/ Η Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ

Τὰ μεσάνυχτα τοῦ Σαββάτου οἱ στρατιῶτες, ποὺ φύλαγαν τὸν τάφο τοῦ Χριστοῦ, εἶδαν ἓνα οὐράνιο φῶς νὰ φωτίζει τὰ γύρω μέρη. Ἀπὸ τὸ φόβο τους ἔπεσαν κάτω στὴ γῆ.

Τὴ στιγμή ἐκείνη ἓνας Ἀγγελος, ὁλόλευκα ντυμένος, κατέβηκε ἀπὸ τὸν οὐρανὸ καὶ κύλησε τὴν πλάκα τοῦ μνημείου. **Τότε ὁ Χριστὸς ἀναστήθηκε.**

Ὅταν οἱ στρατιῶτες σηκώθηκαν, εἶδαν τὸν τάφο ἄδειο. Τρομαγμένοι ἀπὸ τὴν Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ, ἔτρεξαν καὶ εἶπαν στοὺς Ἀρχιερεῖς τὰ ὅσα εἶδαν.

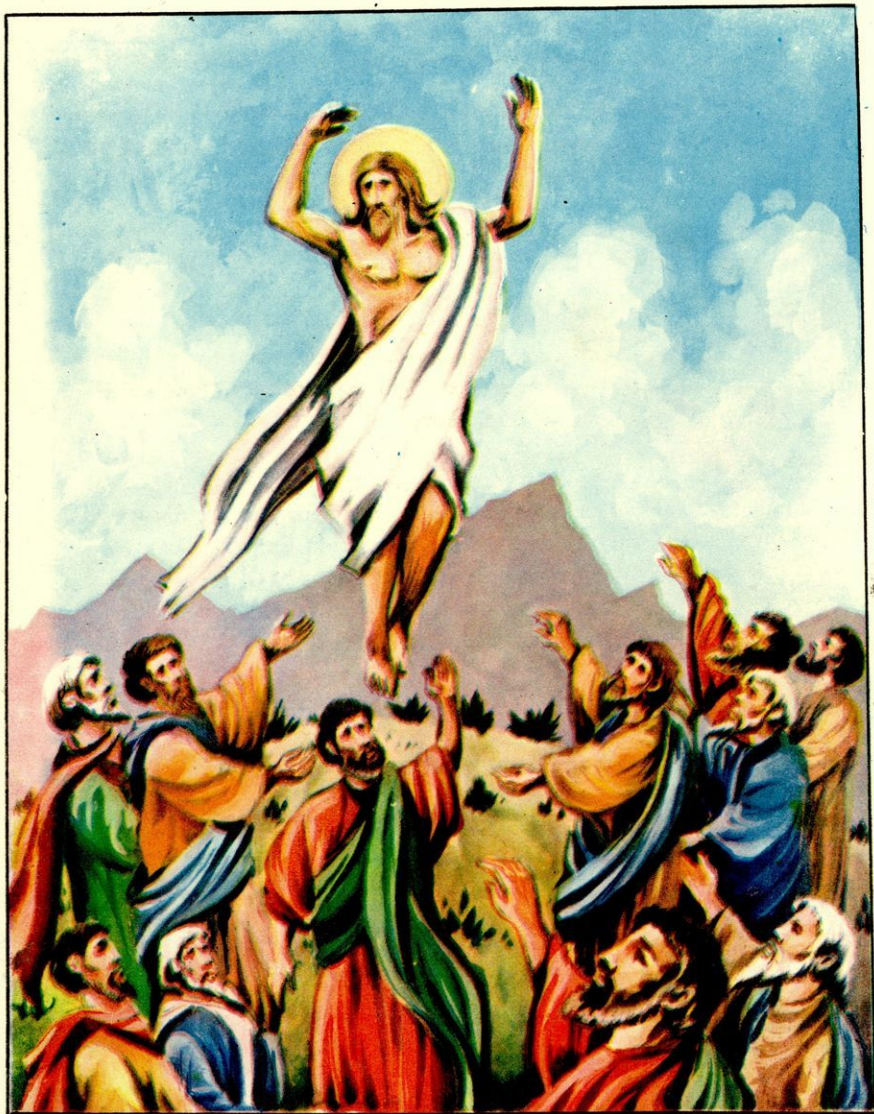
Τὸ πρωὶ ἡ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ, ἡ Μαρία τοῦ Ἰακώβου καὶ ἡ Σαλώμῃ πῆγαν μὲ ἀρώματα στὸν τάφο, γιὰ νὰ ἀλείψουν τὸ Σῶμα τοῦ Ἰησοῦ, ὅπως ἦταν συνήθεια. Βρῆκαν ὅμως τὸν τάφο ἄδειο καὶ φοβήθηκαν. Τότε ἓνας Ἀγγελος εἶπε σ' αὐτές:

—Μὴ φοβᾶστε. Ὁ Χριστὸς ἀναστήθηκε. Πηγαίnete νὰ τὸ πῆτε στοὺς μαθητὲς Του.

Χαρούμενες οἱ τρεῖς **Μυροφόρες** γυναῖκες πῆγαν καὶ εἶπαν στοὺς μαθητὲς τοῦ Ἰησοῦ, ὅσα εἶδαν καὶ ἄκουσαν. Καὶ ἐκεῖνοι ἔτρεξαν στὸν τάφο καὶ εἶδαν, ὅτι ἀναστήθηκε ὁ Κύριος.

Τὴν Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ τὴν ἐορτάζουμε τὸ **Πάσχα**. Τότε ψάλλομε:

«Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν,
θανάτῳ θάνατον πατήσας
καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι
ζωὴν χαρισάμενος».

Υ 7. Η 'Ανάληψη του Χριστού

Ὁ Χριστὸς μετὰ τὴν Ἀνάστασίν Του ἔμεινε σαράντα ἡμέρες στὴ γῆ. Στὸ διάστημα αὐτὸ παρουσιαζόταν συχνὰ στοὺς μαθητὲς Του.

Τὴν τελευταία ἡμέρα πῆρε μαζί Του τοὺς μαθητὲς καὶ πῆγαν στὸ **Ὅρος τῶν Ἑλαιῶν**. Ἐκεῖ τοὺς δίδαξε, τοὺς ἔδωσε τὶς τελευταῖες ὁδηγίες Του καὶ τοὺς ἀποχαιρέτησε.

— Νὰ μὴ φύγετε ἀπὸ τὰ Ἱεροσόλυμα, τοὺς εἶπε. Νὰ περιμένετε ἐκεῖ. **Θὰ στείλω τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιο νὰ σᾶς φωτίσει νὰ διδάξετε ὅλον τὸν κόσμον.**

Ὑστερα σήκωσε τὰ χέρια Του καὶ τοὺς εὐλόγησε. Τὴν ἴδια στιγμή ἓνα δυνατό φῶς Τὸν τύλιξε καὶ σιγὰ-σιγὰ Τὸν ἀνέβασε στὸν οὐρανό. Ἐνα λαμπρὸ σύννεφο Τὸν ἔκρυψε ἀπὸ τὰ μάτια τῶν μαθητῶν. Ἔτσι ἀναλήφθηκε ὁ Κύριος στὸν οὐρανό.

Οἱ μαθητὲς κοίταζαν μὲ θαυμασμό καὶ συγκίνηση **τὴν Ἀνάληψη τοῦ Χριστοῦ**. Ξαφνικὰ παρουσιάστηκαν μπροστὰ τοὺς δυὸ λευκοντυμένοι Ἀγγελοι καὶ τοὺς εἶπαν:

— Τί κοιτάζετε πρὸς τὸν οὐρανό; Ὁ Χριστὸς ἀναλήφθηκε ἀπὸ τὴ γῆ. Θὰ ἔρθει ὅμως πάλι μὲ τὴν ἴδια δόξα.

Οἱ μαθητὲς γονάτισαν καὶ προσευχήθηκαν πολλὴ ὥρα. Ὑστερα γύρισαν στὰ Ἱεροσόλυμα καὶ περίμεναν νὰ τοὺς φωτίσει τὸ Ἅγιο Πνεῦμα.

Τὴν Ἀνάληψη τοῦ Χριστοῦ τὴν ἑορτάζουμε **σαράντα ἡμέρες μετὰ τὸ Πάσχα.** ✓

Χρυσὸ καντήλι

ἀνέξο

Χρυσὸ καντήλι κρέμεται

μπροστὰ στὸ εἰκονοστάσι.

Χύνει τὸ φῶς του τὸ ἀπαλὸ

κι ὅλα γλυκαίνουν ἀπ' αὐτὸ

μιὰ ἀκτίνα του, ἂν τὰ φτάσει.

Ἐνα καντήλι ἀκοίμητο

κάθε καρδιὰ φωτίζει.

Καὶ τῆς γλυκαίνει τὸν παλμό,

σὰν εἶναι πάντα στὸ καλὸ,

ὅπως ὁ Θεὸς ὀρίζει. ✓

8. **Ἡ Κυριακὴ τῆς Πεντηκοστῆς**

Δέκα ἡμέρες μετὰ τὴν Ἀνάληψη τοῦ Κυρίου καὶ πενήντα ἡμέρες ἀπὸ τὸ Πάσχα οἱ μαθητὲς βρίσκονταν στὰ Ἱεροσόλυμα, **στὸ δωμάτιο τοῦ Μυστικοῦ Δείπνου**, καὶ ἔκαναν τὴν προσευχή τους.

Ξαφνικὰ ἄκουσαν δυνατὴ βοή. Τὴν ἴδια στιγμή **πύρινες γλῶσσες** ἦρθαν καὶ κάθισαν πάνω ἀπὸ τὰ κεφάλια τους.

Ἀμέσως οἱ μαθητὲς — οἱ **Ἀπόστολοι** — φωτίστηκαν ἀπὸ τὸ **Ἅγιο Πνεῦμα** καὶ αἰσθάνθηκαν νὰ μπαίνει μέσα τους **θεία δύναμη**. Ἀρχισαν νὰ λένε σοφὰ λόγια καὶ νὰ μιλοῦν **ξένες γλῶσσες**, πού δὲν εἶχαν μάθει ποτέ.

Βγῆκαν ἔξω στὰ Ἱεροσόλυμα καὶ ἄρχισαν νὰ διδάσκουν στοὺς Ἰουδαίους καὶ στοὺς ξένους. Ἐκείνη τὴν ἡμέρα **τρεῖς χιλιάδες** πίστεψαν στὸ Χριστὸ καὶ βαπτίστηκαν.

Τὴν ἐπιφοίτηση τοῦ Ἁγίου Πνεύματος τὴν ἐορτάζουμε πενήντα ἡμέρες μετὰ τὸ Πάσχα. Εἶναι **ἡ Κυριακὴ τῆς Πεντηκοστῆς**.

Τὴν ἐπομένῃ Δευτέρᾳ ἔχομε **τὴν ἐορτὴ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος**. **ἦ**

ἀνέψω.

Προσευχὴ μικροῦ παιδιοῦ

Εἶμαι ἓνα μικρὸ παιδάκι
ταπεινὸ καὶ σὲ ὑμνῶ.

Θεέ μου, κάνε ἡ προσευχή μου
ν' ἀνεβεῖ στὸν οὐρανό.

Στείλε μου ἄγγελο προστάτη,
πού ἡ ψυχὴ μου λαχταρᾷ.

Στείλε, Θεέ μου, νὰ μὲ βάλει
κάτω ἀπ' τ' ἄσπρα του φτερά.

Δείξε μου τὸν ἴσιο δρόμο
καὶ τὴ στράτα τὴν καλή.
Κάμε ν' ἀγαπῶ τὸν κόσμο
κι ἀπὸ μένα πιὸ πολὺ.

Στ. Σπεράντζας

9. Ὁ Ἅγιος Γεώργιος

Ὁ Ἅγιος Γεώργιος καταγόταν ἀπὸ πλούσια οἰκογένεια. Ἔμαθε γράμματα καὶ ἔγινε ἀξιωματικὸς στὸ Ρωμαϊκὸ στρατό.

Ἦταν χριστιανὸς καὶ συμπεριφερόταν εὐγενικὰ στοὺς στρατιῶτες του καὶ στοὺς αἰχμαλώτους. Ἀπὸ τὴ διδασκαλία του ἔγιναν πολλοὶ χριστιανοί.

Κάποτε ὁ αὐτοκράτορας **Διοκλητιανὸς** τὸν διέταξε νὰ πιάσει καὶ νὰ σκοτώσει μερικοὺς χριστιανούς. Ὁ Γεώργιος ἀρνήθηκε καὶ τοῦ εἶπε, ὅτι εἶναι καὶ αὐτὸς **χριστιανός**.

Ὁ αὐτοκράτορας θύμωσε καὶ διέταξε νὰ τὸν βάλουν στὴ φυλακὴ καὶ νὰ τὸν βασανίσουν. Πολλοὶ τοῦ ἔλεγαν νὰ ἀρνηθεῖ τὸ Χριστό. Ὁ Γεώργιος ὅμως δὲ φοβήθηκε τίποτα. Ἐμεινε πιστὸς στὴ θρησκεία τοῦ Χριστοῦ. Τότε ὁ αὐτοκράτορας διέταξε καὶ τὸν σκότωσαν.

Οἱ χριστιανοὶ ἔθαψαν τὸ σῶμα του στὴ **Λύδδα** τῆς Παλαιστίνης, τὴν πατρίδα τῆς μητέρας του. Ἀργότερα ὁ αὐτοκράτορας **Κωνσταντῖνος ὁ Μέγας** ἔχτισε στὸν τάφο του ἕναν ὠραῖο ναό.

Ὁ Ἅγιος Γεώργιος ἔκανε πολλὰ θαύματα. Εἶναι προστάτης Ἅγιος τοῦ **στρατοῦ** μας. Γι' αὐτὸ οἱ σημαῖες του ἔχουν τὴν εἰκόνα τοῦ Ἁγίου Γεωργίου. Ἡ Ἐκκλησία μας ἑορτάζει τὴ μνήμη του κάθε χρόνο στὶς **23 Ἀπριλίου. γ**

10. Υ'Ο "Άγιος Κωνσταντίνος και ή 'Αγία 'Ελένη

Ο Μέγας Κωνσταντίνος ήταν αυτοκράτορας. Προστάτεψε πολύ τούς χριστιανούς. Σταμάτησε τούς διωγμούς έναντιόν τους. Τούς άφησε νά εκτελούν ελεύθερα τά θρησκευτικά τους καθήκοντα και έκανε τὸ Χριστιανισμό θρησκεία τοῦ Κράτους του.

Ύστερα διέταξε ή **Κυριακή** νά εἶναι **ἀργία**. Ἀργότερα ἔχτισε τήν **Κωνσταντινούπολη** και μετέφερε ἐκεῖ ἀπὸ τή Ρώμη τήν πρωτεύουσα τοῦ Κράτους του. Τέλος, ἔχτισε πολλούς και ὠραίους ναούς και ἔβαλε τά θεμέλια τοῦ πρώτου ναοῦ τῆς Ἀγίας Σοφίας.

Ἡ μητέρα του, ή **Ἀγία Ἐλένη**, πῆγε στὰ Ἱεροσόλυμα και στοὺς Ἁγίους Τόπους, και βρῆκε τὸν **Τίμιο Σταυρό**. Ἐκεῖ ἔχτισε τὸ ναὸ τῆς **Ἀναστάσεως**.

Ύστερα ἔχτισε ἄλλο ναὸ στὸ **Σπήλαιο τῆς Βηθλεὲμ** και τρίτο ναὸ στὸ **Ὅρος τῶν Ἐλαιῶν**. Ἐτσι ἔδωσε τήν πρέπουσα τιμὴ στὰ τρία σπουδαῖα γεγονότα τοῦ βίου τοῦ Χριστοῦ: τὴ **Γέννηση**, τὴν **Ταφή** και τὴν **Ἀνάληψη**.

Ἡ Ἐκκλησία μας ἑορτάζει τὸν Ἅγιο Κωνσταντῖνο και τήν Ἀγία Ἐλένη στὶς **21 Μαΐου**.

ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΑ ΠΟΙΗΜΑΤΑ

2-12-83

✓ 1. Εἶναι Θεός

ναί Θεός! Αὐτὸς σκορπᾷ Εἶναι Θεός! Κάθε πρωί
τὸν "ο, ποὺ τῇ γῇ θερμαίνει μᾶς στέλνει μιὰ καινούργια μέρα.
καὶ προστατεύει κι ἀγαπᾷ Αὐτὸς μᾶς δίνει τὴ ζωή.
ὀλόκληρη τὴν οἰκουμένη. Αὐτὸς μᾶς δίνει τὴ μητέρα.

Εἶναι Θεός! Μᾶς ὁδηγεῖ Εἶναι Θεός! Αὐτὸς σκορπᾷ
καὶ μᾶς διδάσκει αὐτά, ποὺ τὰ λούλουδα στῇ γῇ π' ἀνθοῦνε
 πρέπει. καὶ προστατεύει κι ἀγαπᾷ,
Καὶ ρίχνει μιὰ ματιὰ στῇ γῇ ὅσα παιδιὰ τὸν ἀγαποῦνε. ✓
κι ὅλες τὶς πράξεις μας τὶς βλέπει.

Ἰ. Πολέμης

✓ 2. Προσευχὴ

"Ὅπως πάντα σὰν ξυπνῶ Τοὺς δασκάλους, π' ἀγαπῶ,
Σένα, Θεέ μου, εὐγνωμονῶ. κάνε νὰ μὴν τοὺς λυπῶ,
Γιατὶ φύλαξες γερούς π' ὅλη μέρα πολεμοῦν,
τοὺς γονεῖς μου τοὺς καλοὺς. γιὰ νὰ μᾶς καθοδηγοῦν.

Πάλι μάθημα ἀρχινᾷ! Στοὺς ἀνθρώπους στείλε γειά.
Θεέ μου, στείλε μου ξανὰ Στοὺς φτωχοὺς παρηγοριά.
τῇ βοήθεια τὴν τρανὴ Χάριζε καλὴ καρδιά
στὴ δουλειὰ τὴ σημερινή. σ' ὅλα τὰ μικρὰ παιδιὰ ✓

Μ. Ἐδελσταῖν

3. Χριστού γεννα

Είδα χτές βράδυ στ' όνειρό μου Βοσκοί πολλοί και βοσκοποῦλες
τὸ γεννημένο μας Χριστό. Τὸν προσκυνοῦσαν ταπεινά.
Τὰ βόδια πάνω Του φουσοῦσαν Ξανθόμαλλοι ἄγγελοι ἔστεκόνταν
ὅλο τὸ χνώτο τους ζεστό. κι ἔψελναν γύρω του «Ὡσαννά»!

Τὸ μετωπό Του ἦταν σὰν ἥλιος Στὰ πόδια Του ἔσκυβαν οἱ Μάγοι
καὶ μέσα ἡ Φάτνη ἡ φτωχικὴ κι ἔμοιαζε τ' ἄστρο ἀπὸ ψηλά,
ἄστραφτε πιὸ καλὰ ἀπὸ μέρα πῶς θὰ καθίσει σὰν κορώνα
μέ κάποια λάμψη μαγικὴ. στῆς Παναγίτσας τὰ μαλλιά.

Τ. Ἀγρας

4. Οἱ τρεῖς Μάγοι

Γεννιέται ἀπόψε ὁ Χριστός, Μπρὸς στὸ μικρούλη τὸ Χριστὸ
ἄγγελοι γύρω φτερουγίζουν. σκορπίζουν πλούσια δῶρα :
Οἱ Μάγοι τώρα ὁδοιποροῦν, «Λίβανο, σμύρνα καὶ χρυσὸ»
τ' ἀστέρι φέγγει ὁδηγός, κι ὅλα ἐκεῖ στὴ φτωχικὴ
ἔφθασαν νάτοι γονατίζουν. τὴ φάτνη λάμπουν τώρα.

Στ. Μπολέτσης

5. Καινούργιος χρόνος

Καινούργιος χρόνος πάλι ξημε- Χριστέ, μεγαλοδύναμε Θεέ μου,
ρώνει Χριστέ, γεμάτε ἀγάπη καὶ
καὶ σβήνεται καὶ χάνεται ὁ παλιός. στοργή,
Μαζί του νὰ σβηστοῦνε κι ὅλοι οἱ χαρούμενο τὸ χρόνο χάρισε
πόντοι, μου
τὸ δάκρυ μας, ἡ λύπη, ὁ στεναγ- καὶ δῶσε τὴν εἰρήνην Σου στὴ
μός. γῆ.

Γ. Βερίτης

✓ 6. Θεὸς τὸν ἥλιο ὁδηγεῖ

Θεὸς τὸν ἥλιο ὁδηγεῖ,
ποῦ πρέπει ν' ἀνατείνει,
πῶς νὰ περάσει ἀπὸ τῇ γῇ
τὸ φῶς του νὰ μᾶς στείλει.

Καὶ τὸ μικρό, μικρὸ πουλὶ,
ποῦ ψάλλει στὸ κλωνάρι,
Θεὸς τοῦ εἶπε νὰ λαλεῖ,
νὰ κελαδεῖ μὲ χάρη.

Θεὸς ὀρίζει στὰ ψηλά
ὁ ἥλιος, ὅταν σβήνει,
νὰ φέγγουν τ' ἄστρα τὰ πολλὰ
κὶ ἡ κατάσπρη σελήνη.

Θεὸς χαρίζει στὰ παιδιὰ
τὸ νοῦ τους καὶ τὴ γλώσσα.
Νὰ λένε ὅ,τι ἔχουν στὴν καρδιά
καὶ νὰ μαθαίνουν τόσα.

Καὶ τὰ λουλούδια, ποῦ χυτὰ
στὴ γῇ μοσχοβολοῦνε,
Θεὸς τὰ ἔμαθε κι αὐτὰ
πότε καὶ ποῦ ν' ἀνθοῦνε.

Γι' αὐτὸ καὶ τὰ καλὰ παιδιὰ
βράδυ-πρωὶ χρωστοῦνε
στὴν προσευχή τους μὲ καρδιά
νὰ Τὸν εὐχαριστοῦνε.

✓
Γ. Βιζυηνός

7. Διπλὴ ὁμορφάδα

Τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τὴ μέρα
ἡ πατρίδα μας Ἑλλάδα,
ἡ μεγάλη μας μητέρα,
ἔχει μιὰ διπλὴ ὁμορφάδα.

Μὲ τὸν κρίνο στὴν Παρθένα
Ἄγγελος πετώντας φτάνει
καὶ τῆς λέει: «ὦ χαῖρε! Ἐσένα
μὰνα Του ὁ Χριστοῦλης κάνει».

Καὶ τὴν ἴδια μέρα πάλι
μὲ τὴ λευτεριά ξυπνάμε
κι ὅλοι μας, μικροί, μεγάλοι
«Χαῖρε, Ἑλλάδα!» τραγουδοῦμε.

Θ. Παπαθανάσης

8. Θεούλη μου, Σ' εὐχαριστῶ

Θεούλη μου, Σ' εὐχαριστῶ. Κι ἀκόμη, Θεέ μου, σ' εὐχαριστᾷ
Διάβασα κι ἔπαιξα ὅλη μέρα. γιὰ τὸ μικρό μου τ' ἀδερφάκι.
Προτοῦ νὰ πάω νὰ κοιμηθῶ Καὶ γιὰ τὸ σκύλο τὸν πιστὸ
Σοῦ λέω εὐχαριστῶ, Πατέρα! καὶ γιὰ τὸ μαῦρο μου γατάκι.

Σ' εὐχαριστῶ γιὰ τὸν μπαμπὰ Θεούλη μου, σ' εὐχαριστῶ!
καὶ τὴ μαμά, πὺ μούχεις δώσει. Διάβασα κι ἔπαιξα ὅλη μέρα.
Γιὰ τὸν παππού καὶ τὴ γιαγιά, Τώρα θὰ πάω νὰ κοιμηθῶ.
γιὰ τὴν ἀγάπη Σου τὴν τόση. Ἀγρύπνα ἐπάνω μου, Πατέρα

9. Χριστὸς Ἀνέστη

Χριστὸς Ἀνέστη! Ὅλοι Λευκὲς λαμπάδες καίνε
νὰ ψάλλουμε παιδιά. στὴν ὁμορφὴ βραδυά.
Ἀνοιξη κι ἀνασταίνει Κόκκινα αὐγὰ τσουγκρίστε
ἀπόψε κι ἡ καρδιά. χαρούμενοι, παιδιά,

10. Παιδικὴ εὐχαριστία

Χριστούλη μου, Σ' εὐχαριστῶ Μᾶς δίνεις τοὺς καλοὺς γονεῖς.
μαζί μὲ τᾶλλα πλάσματά Σου, Μᾶς δίνεις Ἀγγέλο προστάτη.
γιατὶ μὲ χέρι πατρικὸ Καὶ μ' ἅγιο φῶς μᾶς ὁδηγεῖς
μᾶς δίνεις ὅλα τ' ἀγαθὰ Σου. μὲς τῆς ζωῆς τὸ μονοπάτι.

Εἶσαι πατέρας στοργικὸς Γι' αὐτὸ κι ἐμεῖς κάθε φορὰ
καὶ κάθε τί, πούθ' ἀχρειαστοῦμε στὴν προσευχὴ σ' εὐχαριστοῦμε
τὸ παίρνουμε ἀπὸ Σὲ διπλό, καὶ τ' ὄνομά Σου μὲ χαρὰ
ὅταν μὲ πίστη στὸ ζητοῦμε. παντοτεῖνὰ δοξολογοῦμε.

1. Βλ. σελ. 10

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

ΠΡΟΣΕΥΧΕΣ

	Σελίδα
1. Πρωινή προσευχή, πρὶν ἀρχίσει τὸ μάθημα	3
2. Προσευχή, ἔταν τελειώνουν τὰ μαθήματα	3
3. Προσευχή, μετὰ τὸ πρωινὸ ξύπνημα	4
4. Προσευχή, πρὶν ἀπὸ τὸ ἐρα- δυνὸ ὕπνο	4
5. Προσευχή, πρὶν ἀπὸ τὸ φα- γητό	5
6. Προσευχή, μετὰ τὸ φαγητό	5
7. Προσευχή γιὰ τοὺς ἄρρω- στους συμμαθητὲς μας	6
8. Προσευχή γιὰ τοὺς γονεῖς καὶ τοὺς δασκάλους	6
9. Κυριακὴ προσευχή	7
10. Βασιλεῦ οὐράνιε	7

ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

1. Ἡ γέννησις τῆς Θεοτόκου	8
2. Ὁ Ἅγιος Διονύσιος ὁ Ἀρεο- παγίτης	9
3. Ὁ Ἅγιος Δημήτριος	11
4. Τὰ εἰσόδια τῆς Θεοτόκου	11
5. Ὁ Ἅγιος Νικόλαος	13
6. Ἡ γέννησις τοῦ Χριστοῦ	15
7. Ἡ προσκύνησις τῶν Μάγων	16
8. Ὁ Ἅγιος Βασίλειος	17
9. Ἡ βάπτισις τοῦ Χριστοῦ	19
10. Οἱ Τρεῖς Ἱεράρχες	20
11. Ἡ Ἰπαπαντὴ τοῦ Χριστοῦ	21

Σελίς

12. Ὁ Εὐαγγελισμὸς τῆς Θεο- τόκου	23
13. Ἡ ἀνάστασις τοῦ Λαζάρου	25
14. Ἡ Κυριακὴ τῶν Βαθῶν	27

ΤΑ ΑΓΙΑ ΠΑΘΗ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

1. Τὸ Συνέδριον τῶν Ἰουδαίων καὶ ἡ προδοσία τοῦ Ἰούδα	28
2. Ὁ Μυστικὸς Δείπνος	29
3. Ἡ σύλληψις τοῦ Ἰησοῦ στὸν κῆπο τῆς Γεθσημανῆ	31
4. Ἡ Σταύρωσις τοῦ Χριστοῦ	33
5. Ἡ Ταφὴ τοῦ Χριστοῦ	35
6. Ἡ Ἀνάστασις τοῦ Χριστοῦ	37
7. Ἡ Ἀνάληψις τοῦ Χριστοῦ	39
8. Ἡ Κυριακὴ τῆς Πεντηκο- στῆς	41
9. Ὁ Ἅγιος Γεώργιος	42
10. Ὁ Ἅγιος Κωνσταντῖνος καὶ ἡ Ἁγία Ἐλένη	43

ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΑ ΠΟΙΗΜΑΤΑ

1. Εἶναι Θεὸς	44
2. Προσευχή	44
3. Τὰ Χριστοῦγεννα	45
4. Οἱ τρεῖς Μάγοι	45
5. Καινούργιος χρόνος	45
6. Θεὸς τὸν ἥλιο ἔδηγει	46
7. Διπλὴ ὁμορφάδα	46
8. Θεούλη μου, Σ' εὐχαριστῶ	47
9. Χριστὸς ῥνέστη	47
10. Παιδικὴ εὐχαριστία	47

Προσευχές — Θρησκευτικά ποιήματα — Ἡ ζωὴ
τῆς Θεοτόκου — Ἡ ζωὴ τοῦ Χριστοῦ
— Βίοι Ἀγίων.

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΠΩΛΗΣΙΣ

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Βιβλιοθήκης και Πολιτισμού